

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"Allah'ın Size Verdiği Rızıklardan Helâl ve Temiz Olarak Yiyin, Kendisine İman Etmiş Bulduğunuz Allah'tan Korkun." (Mâide: 88)

"Helâl ve Temiz Olan Rızıklardan Yiyiniz ve Sâlih Ameller İşleyiniz." (Müminûn: 51)

"Helâli Aramak, Helâl Kazanmak ve Helâl Yemek Her Müslüman Üzerine Farzdır." (Taberânî)

"Helâl Yemek Ye, Duân Kabul Olsun." (Taberânî)

"Bir Kimse Haramdan Bir Şey Yerse Kırk Gün Namazı Kabule Şâyân Olmaz." (Deylemî)

Süphemilerden Kaçınan İnsan Haramı Girmez. Helâl Hudutları İçinde Kalır.

Helâl ve Temizinden Yemek-İçmek İlahî Bir Emirdir

Helâl Lokma

İhlâsın Husule Gelmesi İçin Helâl Lokma Şart

Her Şeyin Başı; Helâl Lokma

Helâl ve Meşru Çalışmalar

Bereket Helâl Lokmadadır

[Helâl Lokma'nın Çocuktaki Tesiri
Üç Noktaya Dikkat](#)

[MUHTEREM ÖMER ÖNGÜT -KUDDİSE SIRRUH- HAZRETLERİ HELÂL
LOKMA ÜZERİNDE ÇOK DURMUŞLAR, BU HUSUSU DEFAATLE
HATIRLATMIŞLARDIR.](#)

[Helâl Lokma Hususunda İki Numune Zevât-ı Kiram](#)

[HELÂL ve HARAM](#)

[Besmele-i Şerif ve Helâl Lokma](#)

[Haram Lokma](#)

[Müslümanlar Helâl-Haram'a Dikkat Etmediler](#)

[Fâiz'in Her Çeşidi Haramdır](#)

[Fâizin Hükümü](#)

[Kredi Kartı](#)

[Hakk'tan mı Bekliyoruz, Halk'tan mı Bekliyoruz?](#)

[Borç Alıp-Verme](#)

[Harama Dalanların Durumu](#)

[Hastalık Raporu](#)

/ İsmail Yavuz

[Türk Ordusu Afrin'de!](#) / İsmail Yavuz

Kur'an-ı Kerim Tefsiri

[Felâk Sûre-i Şerif'inin Tefsiri \(5\)](#)

[İstiâze \(2\)](#)

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

[Hicretin Sekizinci Yılı](#)

[Huneyn Savaşı \(3\)](#)

**Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh-
Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden
İnciler (84)**

[Mühim Bir Hassasiyet](#)

EVLİYÂ-İ KİRÂM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları (207)

[Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- \(11\)](#)

Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (140)

[Abdürrezzâk el-Kâsânî -Kuddise Sırruh- \(7\)](#)

Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri

[İbtîlâ ve İmtihan \(18\)](#)

İSLÂM İLMİHALİ

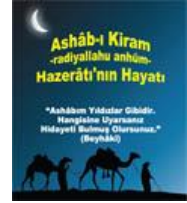
[Hacc \(37\)](#)

[HACC HAKKINDA BİR TATBİKAT \(21\)](#)

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

[HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- \(53\)](#)

GÜNDEM

[Afrin Operasyonu Tarihin Dönüm Noktalarından Birisidir! / Uğur Kara](#)

Eğitim

[Boğaç Han / Canan Büşra Kara](#)

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâina, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Hazret-i Allah'ın Kur'an-ı kerim'de, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Hadis-i şerif'lerinde kati bir emirle yenilip-içilmesini, yapılmasını ve kullanılmasını yasakladıkları şeylere haram denir.

Allah-u Teâlâ rahmet ve merhametinin bir eseri olarak zararlı olan her türlü şeyi haram onun yerine ise güzel, temiz ve faydalı olan şeyleri helâl kılmıştır:

"O peygamber, kendilerine iyiliği emreder kötülükten meneder. Onlara temiz şeyleri helâl, çirkin şeyleri de haram kılar." (A'raf: 157)

"Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda haram sebeplerle yemeyin." (Nisâ: 29)

Bu yasaklara riâyet etmeyenler dünyada şer'î cezâlara, âhirette ise ilâhi azaba müstehak olurlar.

Mutlak helâl ile haram olmasında hiç şüphe olmayan şeylerin yanında bir de şüpheli saha vardır. İslâm, bu gibi şüpheli şeylere düşmekten sakınmayı takvâ kabul etmiştir.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadîs-i şerîf'lerinde buyuruyorlar ki:

"Helâl apaçık belli, haram da apaçık bellidir. Bu ikisinin arasında şüpheli noktalar vardır. İnsanların çoğu bunu bilmezler. Şüpheli şeylerden kaçınanlar, dinini ve namusunu korumuş olurlar. Şüpheli şeylere düşenler, yasak bir koruluğun etrafında hayvan otlatan ve her an için koruluğa düşmek ihtimâli olan bir çoban gibidir. Dikkat ederseniz her hükümdarın bir koruluğu vardır. Allah'ın koruluğu ise haramlardır." (Buharî. Tecrid-i sarîh: 48)

Şüphelilerden kaçınan insan harama girmez, helâl hudutları içinde kalır.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz **"Siz asıl ibâdetten gaflet ediyorsunuz. O ise şüpheli şeylerden sakınmaktır."** buyurmuştur.

İnsan şu üç noktaya dikkat edecek; yiyeceği lokmaya, söyleyeceği söze, atacağı adıma.

Bunlara dikkat etmez ise boşluktadır. Bunlara dikkat etmeden yaptığı hep boştur.

Lokma üzerine eğilmek, insanın ihlâs üzerine eğilmesine, mahviyet üzerinde durmasına, istikamet üzere gitmesine vesile olur. Cenâb-ı Hakk'ın lütufları bunlar.

İnsan lokmasını haramlardan süzecek ki kendisini de süzsünler. Süzmezse kendisini de süzmezler ve tortular arasında karışır gider.

Pirincin içinden küçücük bir taşı, dişimize dokunmasın diye ayıklıyoruz da haramla helâli nefsimiz ayırmaya lüzum görmüyor. Karnımıza ateş dolduruyoruz da farkında değiliz.

Sonra o haramlar içerde de kalmıyor. Evvelâ içimizi tahrip ediyor, sonra da k t l ge tahrik ediyor.

Ne kaybediyorsak hep boğazımızdan kaybediyoruz. Boğaza bir süzgeç koymadıkça itimat edin hikmet husule gelmez.

Buğun helâl lokma yok mesabesinde. Bu bakımdan az yemekte kurtuluğ vardır. İnsan helâl kazanmak için bütün dikkatiyle alığacak, bütün dikkatlerden sonra kazandığını yine Şüpheli kabul edip, ölmeyecek kadar az yemeye gayret edecek ki, artık o zaruret olsun ve helâl olmuğ bulunsun.

Zamanında imâm-ı Gazâlî -rahmetullahi aleyh Hazretleri; **"Bundan sonra helâl lokma yok!"** buyurmuğlar. **"Peki sen ne yapıyorsun?"** diye sormuğlar. **"Ben mahmasa hâlinde yaşıyorum, ölmeyecek kadar yiyorum."** diye cevap vermiğ. O zaman haram da helâl oluyor.

Biz bunu cidden yapamıyoruz. Nefsimiz bizi s nepeliğe sevk ediyor. Yularsız hayvan gibi her yere saldırıyor. Halbûki onu sımsıkı evreleyebilirsek, sağa sola dalıp tahrip etmeyecek.

Rabb'imiz muhafaza buyursun Şerrinden.

•

Baki essel m  aleyküm, ve rahmetullah...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Allah'ın Size Verdiği Rızıklardan Helâl ve Temiz Olarak Yiyin, Kendisine İman Etmiğ Bulunduğunuz Allah'tan Korkun." (Mâide: 88)

"Helâl ve Temiz Olan Rızıklardan Yiyiniz ve Sâlih Ameller İşleyiniz." (M min n: 51)

"Helâli Aramak, Helâl Kazanmak ve Helâl Yemek Her Müslüman  zerine Farzdır." (Taberânî)

"Helâl Yemek Ye, Du n Kabul Olsun." (Taberânî)

"Bir Kimse Haramdan Bir Şey Yerse Kırk Gün Namazı Kabule Şâyân Olmaz." (Deylemî)

Şüphelilerden Kaçınan İnsan Harama Girmez. Helâl Hudutları İçinde Kalır.

İsmail Yavuz - Şubat 2018
Başyazı - Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.3-25

"İnsan şu üç noktaya dikkat edecek; yiyeceği lokmaya, söyleyeceği söze, atacağı adıma. Bunlara dikkat etmez ise boşluktur. Bunlara dikkat etmeden yaptığı hep boştur. Lokma helâl ise ibadeti ile o lokma nur olur ve o nur hikmet husule getirir. Söyleyeceğin söz, yapacağın iş rızâ dahilinde olur. Lokma haram ise içerini tahrip eder, seni kötülüğe tahrik eder. Konuşursun, yaparsın hep zararına olur. Bizim en büyük yıkıntımız lokmadan oldu. Lokmamız helâl olsa, nikâhımız tamam olsa işler değişecek... Ne kaybediyorsak hep boşazımızdan kaybediyoruz. Boğaza bir süzgeç koymadıkça itimat edin hikmet husule gelmez. Lokmayı süzdükçe O da onu kendisine çekiyor..."
(Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

Bir müslüman her şeyden önce helâl ve haram ahkâmını, Hazret-i Allah'ın hudutlarını öğrenmek ve tatbik etmekle vazifelidir.

Zira insan başıboş olarak gâye ve maksatsız yaratılmamıştır. Öyle olsaydı mükellef olmaz, yaptığı şeylerden mesul tutulmaz, ceza veya mükâfat görmezdi. Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"İnsan başıboş olarak bırakılacağını mı sanıyor?" (Kıyamet: 36)

Helâl ve haram ahkâmının en başında ise helâl kazanmak ve helâl lokma yemek, haram yemekten kaçınmak vardır.

Âyet-i kerime'de şöyle emir buyuruluyor:

"Ey insanlar! Yeryüzünde bulunan gıdaların helâl ve temiz olanlarından yiyin. Şeytanın adımlarına uymayın. Zira şeytan sizin apaçık bir düşmanınızdır."
(Bakara: 168)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şerif'lerinde:

"Helâli aramak, helâl kazanmak ve helâl yemek her müslüman üzerine farzdır."
buyuruyorlar. (Taberânî)

Helâl kazanmak, helâl ve temiz olan şeylerden yemek ibadetten önce gelir.

Allah-u Teâlâ sâlih amelden önce helâl olan şeylerden yemeyi emrederek Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"Ey peygamberler! Helâl ve temiz rızıklardan yiyiniz ve sâlih ameller işleyiniz."
(Müminûn: 51)

Bir Hadis-i şerif'te de şöyle buyuruluyor:

"Haramlardan sakın, insanların en çok ibadet edeni olursun." (Tirmizî)

Diğer bir Hadis-i şerif'lerinde;

"Duâ ibadetin kendisidir." buyuran Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz duânın kabul olunmasının da ancak helâl lokma ile mümkün olduğunu beyan buyurmuşlardır:

"Helâl yemek ye, duân kabul olsun." (Taberânî)

Binaenaleyh helâl lokma bu kadar önemlidir.

Önce helâlinden; el emeği, helâl ticaret gibi, haram yollara tevessül etmeden kazanç temin edilmesi şarttır. Sonra bu helâl kazanca fâiz gibi İslâm'ın şiddetle men ettiği haramlar karıştırılmamalıdır. Ve sonra helâl kazancımızla satın aldığımız gıdalara mutlaka dikkat etmemiz gerekiyor. Bugün en çok dikkat edilmesi gereken hususların başında yediğimiz etin besmele ile kesilip kesilmediği meselesi gelir. Helâl kazansak bile helâl paramızla haram yersek yine helâl ve temiz terketmiş oluruz.

Âyet-i kerîme'de:

"Allah size leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen hayvanı kesin olarak haram kıldı." buyuruluyor. (Bakara: 173)

Hazret-i Allah'ın sonsuz ve sayısız nimetleri ile merzuk oluyoruz. Eğer bu nimetler ruhumuza gıda veriyorsa, hemen ibadet ve taatte bulunmak isteriz. Nefsimize gıda veriyorsa kötülüğe meylederiz.

İşte bu yüzden helâl lokmayı kazanmak, helâl lokma yemek bu kadar mühimdir.

Müslümanların özellikle bu zamanda bu hususta çok daha dikkatli olmaları gerekmektedir. Zira birçok hazır gıda katkı maddeleri karıştırılarak üretilmekte, müslümanlara yasak edilmiş haram maddeler "katkı" adı altında gıdalarımızın içerisine karışmaktadır. Bu şekilde sağlıksız ve haram maddelerin karıştığı birçok ürün tüketime arz edilmektedir. Birçok kimse helâl kazancı ile haram gıda satın alıp yemektedir. Zira birçok gıdaya besmelesiz kesilen hayvanlardan ve domuzdan elde edilen katkı maddeleri karıştırılıyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde buyurur ki:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, fâiz yemeyen kimse kalmayacaktır. Fâizin kendisini yemese bile tozunu yutacaktır." (Ebu Dâvud)

Bunun da sebebi, bugün ekseri insanlar fâizle iş görüyor. O alıp vermiyor amma, fâizci ile alış-veriş yaptığı için onun tozu ona dokunacak.

İşte bu zaman!

Kazanca fâiz, gıdalara haram ve hatta domuz karışıyor.

Bugün birçokları alınterini bankaya yatırıyor, yahut bankadan kredi kullanıyor, böylece helâl kazancına haram karıştırmış oluyor.

Bize düşen elimizden geldiği kadar bu haramlardan kaçınmaktır. Kazandığımıza, yediğimize içtiğimize dikkat etmektir. Bunun yolu da şüphelilerden kaçmaktan geçer.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadîs-i şerîf'lerinde buyuruyorlar ki:

"Helâl apaçık belli, haram da apaçık bellidir. Bu ikisinin arasında şüpheli noktalar vardır. İnsanların çoğu bunu bilmezler. Şüpheli şeylerden kaçınanlar, dinini ve namusunu korumuş olurlar. Şüpheli şeylere düşenler, yasak bir koruluğun etrafında hayvan otlatan ve her an için koruluğa düşmek ihtimâli olan bir çoban gibidir. Dikkat ederseniz her hükümdarın bir koruluğu vardır. Allah'ın koruluğu ise haramlardır." (Buharî. Tecrid-i sarîh: 48)

Şüphelilerden kaçınan insan harama girmez, helâl hudutları içinde kalır.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz **"Siz asıl ibâdetten gaflet ediyorsunuz. O ise şüpheli şeylerden sakınmaktır."** buyurmuştur.

Helâl ve Temizinden Yemek-İçmek İlâhî Bir Emirdir:

Allah-u Teâlâ yaratmış olduğu nimetlerin helâl ve temiz olanlarını yemelerini bütün insanlara mübah kılmıştır.

İhlâsın husule gelmesi için evvelâ helâl yemek lâzım.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri:

"Yeryüzünde bulunan gıdaların helâl ve temiz olanlarından yiyin." buyuruyor. (Bakara: 168)

Hazret-i Allah yalnız helâl yiyiniz buyurmuyor da **"Helâlin içindeki temizi bulun"** buyuruyor. Bu mevzu bu kadar mühimdir.

Bir diğer Âyet-i kerime'sinde ise hususi olarak müminlere, rızıkların temiz olanlarını aramalarını ve onlardan faydalanmalarını emir buyurmuştur:

"Allah'ın size verdiği rızıklardan helâl ve temiz olarak yiyin, kendisine iman etmiş bulunduğunuz Allah'tan korkun." (Mâide: 88)

Çünkü sizin dünya saâdetiniz ve ahiret selâmetiniz ancak bu surette tecelli eder.

Lokma helâl olmazsa, ihlâs husule gelmez. Yapılanlar bir noktaya kadar gider, ihlâsa temas edemediği için orada durur.

Cenâb-ı Hakk'tan korkmak, emir ve nehiyelerine ciddiyetle eğilmek ve takvâyâ bürünmek lâzım. Bunu yiyeceğim bunu yapacağım, hem de takvâ sahibi olacağım gibi düşünceler zandan ibarettir. Emre uyarsak islâmiyete uymuş oluruz. Yoksa İslâmiyet bize hiçbir zaman uymaz.

Allah-u Teâlâ mümin kullarına helâl ve temiz rızıklardan yemeyi emrettiği gibi, bu rızıklardan dolayı kendisine şükretmelerini de emir buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin. Eğer siz gerçekten yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız, O'na şükredin." (Bakara: 172)

Haram ve zararlı şeylerden kaçınmak farzdır. Allah'ın kulları olduklarını söyleyenler, temiz ve helâl olanı yerler, Rabb'lerine şükrederler, haram ve pis olan şeylerden kaçınırlar.

Diğer Âyet-i kerime'lerinde ise şöyle buyuruyor:

"Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin iyi ve güzel olanlarından yiyin." (Bakara: 57 - A'raf: 160 - Tâhâ: 81)

Rızıkların helâl olanlarından yiyerek hayatınızı geçirin ve bu nimetlerin kadrini kıymetini bilin.

Bunların yaratılmaları sizin faydanız içindir.

Allah-u Teâlâ evvelâ Peygamberân-ı izâm Hazerâtı'na sâlih amelden önce helâl olan şeylerden yemeyi emrederek, helâli ve temizi aramalarını, ümmetlerine helâl lokma hususunda numune olmalarını emretmiş ve Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmuştur:

"Ey peygamberler! Helâl ve temiz rızıklardan yiyiniz ve sâlih ameller işleyiniz. Doğrusu ben, ne yaparsanız hepsini bilirim." (Müminûn: 51)

Bu durum gösteriyor ki gıdalarda aranan maddî ve mânevî temizlik şartı, tâ Âdem Aleyhisselâm'dan beri ilâhî hüküm olarak konulmuş ana prensiplerden biridir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Hiç kimse elinin emeğinden daha hayırlı bir yemek aslâ yememiştir. Allah'ın peygamberi Davud Aleyhisselâm da kendi eliyle kazandığını yedi." (Buhârî. Tecrid-i sarîh: 967)

Çalışmak çok iyidir. Çalışan insan muhtaç olmaz, yük olmaz, birçok faziletleri vardır. İbadetin onda dokuzu helâl lokmada olduğuna göre, en mühimi helâl lokmadır. İnsan çalışmasına çok güzel dikkatle eğilecek ki, ibadetinde ihlâslı olsun.

Hadis-i şerif'te:

"Yediğinizin en temizini kendi kazancınızdan olandır." buyuruluyor. (Ebu Dâvud)

Helâl yiyenlerin içleri nurlanır, bu nurdan hikmet husule gelir. Hikmet ehlinde en güzel iş ve icraatlar zuhur eder.

Kur'an-ı kerim'de haber verildiğine göre Ashâb-ı Kehf Hazerâtı mağarada asırlarca uyuyup mucizevî yolla uykularından uyandırdığı zaman yiyecek ve ihtiyaçlarını gidermek için şöyle dediler:

"Şimdi siz birinizi şu gümüş para ile şehre gönderin de baksın, hangi yiyecek daha temiz ise, ondan size yiyecek getirsin." (Kehf: 19)

Yani şehir halkından hangisinin yiyeceği temiz, helâl ve ucuz ise seçsin, ondan bize azık alıp getirsin.

Görüldüğü üzere helâl ve temiz mevzusu bu kadar mühim bu derece hassas ve ince bir mevzudur.

Haramlar, duâ ve ibadetlerin kabulüne mâni olur.

"Yâ Resulellah! Allah'a benim için yalvariver de, duâsı makbul olanlardan olayım." diyen bir zâta Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Helâl yemek ye, duân kabul olsun." buyurmuşlardır. (Taberânî)

Haram yemek, şeytanın izine tâbi olmak ve cehenneme yuvarlanmak demektir.

Yine Hadis-i şerif'lerinde:

"Bir insan ki, büyük bir iştiyâkla, (Hacc veya Umre için) yola çıkar. Birçok eziyetlere katlanır, toz toprak içinde kalır. Ellerini semâya doğru açıp Yâ Rabb'î, Yâ Rabb'î diye yalvardığı halde, yediği haram, içtiği haram, giydiği haram ve her türlü gıdası haramdır. Böyle bir adamın duâsı nasıl kabul edilir?" buyuruyorlar. (Müslim)

Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- Efendimiz de, kölesinin haram kazancından olan sütü bilmeden içince, boğazına parmak salarak istifrâ etmeye başlamış, neredeyse ölecek hale gelmişti. Daha sonra **"Allah'ım! Midemde kalıp damarlarıma karışan kısımdan sana sığınırım."** diye duâ etti.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz yanlışlıkla zekât develerinin sütünü sehven içtiği zaman, parmağını ağzına sokarak istifrâ etmiştir. **"Biz harama düşeriz korkusuyla helâlin onda dokuzunu terkededik."** sözü ne kadar düşündürücüdür.

İmam-ı Âzam -rahmetullahi aleyh- Hazretleri'nin yaşadığı dönemde, Irak'ta Bâdiye sürülerinin koyunları ile Kûfe'nin koyunları birbirine karışmış, koyun sahiplerinin hukuku ayırt edilemeyecek bir şekle girmişti. Hazret bu koyunların etlerini yemeyi takvâya aykırı sayarak koyun cinsinin ortalama kaç sene yaşadığını sormuş, yedi sene yaşadığının bildirilmesi üzerine tam yedi sene ağzına koyun eti koymamıştır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şerif'lerinde:

"Helâli aramak, helâl kazanmak ve helâl yemek her müslüman üzerine farzdır." buyuruyorlar. (Taberânî)

İslâmiyet gizli veya açık harama giden bütün yolları kapatmıştır. Harama götüren, harama yardım eden her şey haramdır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyurmuşlardır:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, kişi kazandığı malın helâlden mi haramdan mı olduğuna aldırmaz etmeyecektir." (Buhârî. Tecrid-i sarîh: 962)

İşte o gün bugündür!

Haram yiyenin gözlerine siyah bir perde çekilir, artık helâli ve haramı ayırmedemez olur. Rotu çıkmış araba gibi, kime-neye çarpacağı belli olmaz.

Haram, insanın içini karartır. Haram yiyen kişiden iyi işler beklemek boşdur. Çünkü kûpün içinde ne varsa dışına o sızar.

Bir Hadis-i şerif'te de şöyle buyuruluyor:

"Haramlardan sakın, insanların en çok ibadet edeni olursun." (Tirmizî)

İman etmek, son derece takvâ sahibi olmayı gerektirmektedir. Her şeyde takvâ lâzımsa da, yeme-içmede daha çok lâzımdır.

"Helâl lokma aramak ve onunla karnını doyurmak, cihâd gibi sevap kazandırır." (Camius-sağır)

"Takvâ ve tâat için mal ve servet, müminlere ne güzel bir yardımcıdır." (Münâvî)

"Bir senelik hayatına yeterli olan azık, insanın diyânetine ne güzel bir yardımcıdır." (Münâvî)

"Salih adam için helâl mal ne güzeldir." (Ahmed bin Hanbel)

İbadetin onda dokuzu helâl lokmada arandığına göre, helâl ve haram üzerinde inceden inceye durmak gerekiyor.

Bir Hadis-i şerif'te ise şöyle buyuruluyor:

"Şüphesiz ki Allah-u Teâlâ kıskanır. Allah-u Teâlâ'nın kıskanması kuluna haram kıldığı şeyleri kişinin yapmasındandır." (Buharî)

Helâl Lokma:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretlerimiz 1988'de yayınladıkları **"Sözler ve Notlar 1"** isimli ilk eserinde **"Helâl Lokma"**yı hususiyetle ele almışlar ve şöyle buyurmuşlardır:

"İbadetin onda dokuzu helâl lokmada arandığına göre, demek ki insanın ilk önce lokma üzerine eğilmesi gerekir. Bu farzı işledikten sonra, Hazret-i Allah dilerse onu lütf-u kereminden olarak Sünnet-i seniyye ile de ziynetlendirir. Fakat farzsız yapılan Sünnet-i seniyye noksandır, temelsiz eve benzer.

Lokma üzerine eğilmek, insanın ihlâs üzerine eğilmesine, mahviyet üzerinde durmasına, istikamet üzere gitmesine vesile olur. Cenâb-ı Hakk'ın lütufları bunlar.

İnsan lokmasını haramlardan süzecek ki kendisini de süzsünler. Süzmezse kendisini de süzmezler ve tortular arasında karışır gider.

Pirincin içinden küçücük bir taşı, dişimize dokunmasın diye ayıklıyoruz da haramla helâli nefsimiz ayırmaya lüzum görmüyor. Karnımıza ateş dolduruyoruz da farkında değiliz.

Sonra o haramlar içerde de kalmıyor. Evvelâ içimizi tahrip ediyor, sonra da kötülüğe tahrik ediyor.

Ne kaybediyorsak hep boğazımızdan kaybediyoruz. Boğaza bir süzgeç koymadıkça itimat edin hikmet husule gelmez.

Bugün helâl lokma yok mesabesindedir. Bu bakımdan az yemekte kurtuluş vardır. İnsan helâl kazanmak için bütün dikkatiyle çalışacak, bütün dikkatlerden sonra kazandığını yine şüpheli kabul edip, ölmeyecek kadar az yemeye gayret edecek ki, artık o zaruret olsun ve helâl olmuş bulunsun.

Abd-i âciz şu iki noktada çok büyük gizli esrarlar tahmin ediyoruz:

Birincisi; lokmadaki sır. Tavsiye ederiz lokmaya dikkat edin. Helâl lokma ve az yemekte öyle esrarlar görüyoruz ki, karanlıkları deliyor, felâketleri dağıtıyor. Lâkin haram lokma ve çok yendiği zaman, o külfet zaten bir insana yeter, başka bir düşmana lüzum kalmıyor.

İkincisi; Hazret-i Allah'ın sevdiği ile sevişmek, sevmediği ile ünsiyet etmemek.

Bu iki noktayı hiç unutmayalım."

Bazen ağızımızdan hoşlanılmayan bir kelime çıkıyor, derhal kendimizi muhasebeye çekiyoruz. Muhakkak Hazret-i Allah'ın istemediği bir şey yedik veya içtik ki, o da istemediğimizi ağızımızdan çıkardı. Onun için ahkâm kalesini muhkem tutmalıyız. Mevlâ'nın emir ve nehiyleri katidir. O'nun haram kıldığı her şey herkese haramdır. Hiçbir şahıs bundan müstesna olamaz. Emr-i ilâhi'ye karşı çok dikkatli olmamız icab ediyor.

Her türlü haram evvelâ içimizi tahrip eder, sonra da içeride kalmayıp kötülüğe tahrik eder. Eğer kötü icraatlarımızın olmasını istemiyorsak, Hazret-i Allah'ın hoşlanmayacağı şeyleri sızdırmamalıyız, o kapıları sımsıkı tutmalıyız. Hayatımızı böyle düzenlersek, nefis belki birçok şeyden mahrum olacak, yiyeceklerden, içeceklerden mahrum olacak, fakat hayat da onun içindedir.

Zamanında imâm-ı Gazâlî -rahmetullahi aleyh Hazretleri; **"Bundan sonra helâl lokma yok!"** buyurmuşlar. **"Peki sen ne yapıyorsun?"** diye sormuşlar. **"Ben mahmasa hâlinde yaşıyorum, ölmeyecek kadar yiyorum."** diye cevap vermiş. O zaman haram da helâl oluyor.

Biz bunu cidden yapamıyoruz. Nefsimiz bizi sünepeliğe sevk ediyor. Yularsız hayvan gibi her yere saldırıyor. Halbûki onu sımsıkı çevreleyebilirsek, sağa sola dalıp tahrip etmeyecek.

Rabb'imiz muhafaza buyursun şerrinden.

Bizim durumumuz cidden perişan. Bu perişanlığın nereden geldiğini de arz edelim:

Haram lokma içeriği tahrip eder, sonra da kötülüğe tahrik eder. İçimiz tahrip olduktan sonra camiye gitsek ne olacak, namaz kılsak ne olacak? Kalp başka cami başka.

"Mescitler dış görünüşleriyle mamur, fakat işleri hidayetden mahrum olacak." buyurdu Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz. (Beyhâki)

Biz kendi kendimizi aldatıyoruz. Hazret-i Allah'ın emir ve nehiyelerine eğilmedikçe, O'nun kulu ve Habib-i Ekrem'inin ümmeti olamayız. Yolumuz Kur'an yolu, o yolda yürüdükçe kulu oluruz. O yolu bırakıp başka yol seçersek, O'nun kuluyuz diye davada bulunmak boş laf olur.

Evvelâ haram ile helâl tefrik edilecek, şüphelilerden dahi kaçınılacak. Biz haramla beslenirsek, nasıl olur da O'nun kulu olabiliriz?

Allah'ımız bizi kendisine kul, Habib'ine ümmet ettiklerinden etsin.

İhlâsın Husule Gelmesi İçin Helâl Lokma Şart:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Haramdan meydana gelen her vücuda, ateş daha lâyıktır." (Tirmizî)

"Bir kimse haramdan bir şey yerse kırk gün namazı kabule şâyân olmaz." (Deylemî)

İman etmek, son derece müttaki olmayı gerektirmektedir. Her şeyde takvâ lâzımsa da, yeme-içmede daha çok lâzımdır.

Mutlak helâl ile haram olmasında hiç şüphe olmayan şeylerin yanında bir de şüpheli saha vardır. İslâm, bu gibi şüpheli şeylere düşmekten sakınmayı takvâ kabul etmiştir. Şüphelilerden kaçınan insan harama girmez. Helâl hudutları içinde kalır.

Bozulmamıza sebep olan nedenlerin birisi de haram lokmadır. İlâhi hükümler önemsenmez, helâl ve harama dikkat edilmez, şüphelilerden kaçınılmaz oldu.

İkinci sebep ise nikâha önem verilmediği ve ahkâma mucip aile hayatı yaşanmadığı için de bugünkü nesil böyle oldu.

İhlâsın muhafazası için en mühim bir nokta da helâl lokmadır.

Haramla ibadet olmaz, haramla duâ olmaz, haramla ihlâs olmaz. Hiçbir şey olmaz. Ee bugün helâl yiyen kaç kişi var? Allah'ımız bizi korusun ve bize acısın.

İmanlı bir el harama uzanmaz, imanlı bir ayak fena yere gitmez, imanlı bir göz harama bakmaz. Bakıyor... Demek iman oraya yafta etmemiş. Çünkü iman tohumu ekildiği, tuttuğu zaman dalları azalara dağılır.

İnsanoğlu! Sahnedesin. Nizâm-ı âlemi yaratan emir ve hükmünü koyan sana bu emirleri veriyor. Peygamberimiz Muhammed Aleyhisselâm bu emir ve hükümleri tarif ediyor. Sen de böylece imtihan oluyorsun.

Hazret-i Allah'a ve Resul'üne mi tabi olacaksın? Şeytana mı tabi olacaksın? İmansız imama mı tabi olacaksın? Nefis putuna mı tapacaksın? Dünyayı mı seçeceksin?

Yakında nerede olduğunu göreceksin. Bir düşün!

Hiçbir kimse kendi varlığına güvenip durmamalı, Allah-u Teâlâ'ya yalvararak hidayete muvaffak buyurması için niyaz etmelidir. Çünkü bir Âyet-i kerime'de Hazret-i Allah şöyle buyurmaktadır:

"Allah dilemedikçe öğüt alamazlar." (Müddessir: 56)

Hiçbir kardeşe sen helâl lokma yiyeceksin denmediği halde, herkesin evvelâ lokmaya eğilişi, Cenâb-ı Allah'ın diğer kardeşlerin fevkinde kardeşlerimize ihsan buyurduğu bir lütfudur, bahşisidir. Hiç kimseye illâ helâl yiyeceksin, haram yeme denmiyor. Denmediği halde kardeşlerin en evvelâ helâl lokmaya eğilişi, Cenâb-ı Hakk'ın onların kalbine bu lütfu bahşedişinden başka bir şey değildir.

Ve dikkat edilirse hiçbir kardeşe şunu yap bunu yapma denmez. Hazret-i Allah onu ezeli nasibi ile müyesser etmişse, o kendiliğinden o hallerle hemhâl olup yoluna devam eder. Şunu yap bunu yapma dendiği zaman, bu bir emir oluyor. Halbûki bizim yolumuzdaki emir ricadır. Ancak rica ile kardeşleri hakikat yolunda yürütmeye gayret ediyoruz.

Diyeceksiniz ki bu ricanın mânâsı nedir? Biz ihvanı öz kardeş kabul ederiz. Çünkü özden geliyor. Yolun nezaketini rencide ederiz diye, aralarında ayrıca sivrilip, sen şunu yap demekten çekiniyoruz. Hâl, kâlden daha yüksek olduğu için, hâlden anlamayan emirden hiç anlamaz. Anlasa bile mecburiyet olduğu için gönülsüz yapar. Fakat halen yapılan işde gönül olur, fayda ve bereketi çok olur.

Her Şeyin Başı; Helâl Lokma:

İbadeti ihlâslı olursa, helâl lokmaya dikkat edilirse, bu defa kendisine çeker ve ubûdiyeti sevdirir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Allah bir kimsenin kalbini müslümanlık için açarsa, o Rabb'inden verilen bir nur üzerindedir." (Zümer: 22)

Bir insan helâl lokma yemekle, ihlâsla kulluk yapmakla, farz ve nafilere devam etmekle içini nurlandırmış olur.

Allah'ım nur etsin. Ama bu ilâhi nura sahip olabilmek için helâl lokma şart. Helâl lokma ile beraber ihlâslı bir ubudiyet lâzımdır. Bundan sonra Cenâb-ı Hakk o lokmayı nur yapar, nurdan hikmet husule gelir. O zaman insan Hakk'a yakın olur, Hakk ile konuştuğu zaman da halk memnun olur.

Bizim en büyük yıkıntımız lokmadan oldu. Lokmamız helâl olsa, nikâhımız tamam olsa işler değişecek...

Ne kaybediyorsak hep boğazımızdan kaybediyoruz. Boğaza bir süzgeç koymadıkça itimat edin hikmet husule gelmez.

Mümkün olduğu kadar şüphe ettiğiniz kimselerin yemeğini yemeyin. *"Perhizdeyim!"* dersiniz. Buna dikkat etmezseniz zarar görürsünüz. Allah-u Teâlâ ihvanı sevmiş, çekmiş. Çektiği için de evvela helâle-harama dikkat ediyor. Lokmayı süzdükçe O da onu kendisine çekiyor.

Beşeriyete külfet olmamayı ve herkesten aşağıda olmayı, küçük olmayı nefsinize alıştıırın.

Bizim yolumuz yemek-içmek yolu, maksat-menfaat yolu değildir. Bize yemek-içmek için gelenler gelmesinler. Onlar bizden biz onlardan uzak olalım. Bu temel üzerine bina kurmaya başlarsak sonu çok rahat olur. Yük olmamalı, maksat-menfaat olmamalı, her şey yalnız Allah için olmalı.

Mevlâ bir kulunu hizmet için ileri sürmüşse, bir ömür boyu bunun şükrü eda edilemez. O'nun ihsan ve ikramı çok büyüktür. Bundan nefse pay çıkarmak; menfaate tevessül etmek, O'nun ikramını basit ve adi şeylerle değiştirmek demektir. Padişahlar Padişahı yetmez mi sana?

İsmimiz yok, cismimiz yok, menfaat yok. Ne var? Bize Allah ve Resul'ü yeter. Yolu böyle bilmek lâzım; Hazret-i Allah'a ve Resul'üne aittir, şahsa ait değil.

Bu samimiyet de Hakk'tan gelecek. Yalnız kulun yapacağı; niyeti halis olacak, ameli sâlih olacak, helâl lokma yiyecek, mahviyeti tercih edecek. Bu dört şeye dikkat edecek.

Samimi bir kalp ile Hazret-i Allah'a yönelmeniz, ihlâslı arkadaşlarla meşgul olmanız, haram lokmadan kaçmanız sizi Cenâb-ı Hakk'a ulaştırır.

Helâl ve Meşru Çalışmalar:

İslâmiyet bir lokma ve bir hırka ile yetinmeyi emreden bir din değildir. Meskenet ve tembelliği, dilenciliği, başkasına yük olmayı... şiddetle yasaklamıştır.

Başta Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz olmak üzere bütün büyükler çalışmayı ihmal etmemişlerdir.

Âdem Aleyhisselâm buğday eker, onu hasat eder, harmanda döver, öğütür, un ve ekmek yapardı. İdris Aleyhisselâm terzi, Nuh Aleyhisselâm ve Zekeriyâ Aleyhisselâm marangoz, Davud Aleyhisselâm demirci, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise tüccar idiler.

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazeratı'nın her birisi bir işle meşgul oldular. Çünkü kişinin yediğinin en temiz olanı kendi kazancından olanıdır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz çalışkan insanları çok sever, tembellikten hoşlanmaz ve dilenciliği sevmezdi.

Bir gün Ashab-ı kiram'ı ile oturuyorlardı. Gücü kuvveti yerinde bir delikanlının sabahın erken saatinde oradan geçtiğini gördüler.

Ashâb; **"Yazık buna! Eğer kuvvet ve gençliğini Allah yolunda sarfetmiş olsaydı, ne iyi olurdu!"** dediler.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bunun üzerine buyurdular ki:

"Öyle söylemeyiniz. Şayet o, küçük çocuklarının rızkını temin için yola çıkmışsa Allah yolundadır. Kendisini helâl yollardan beslemek için yola çıkmışsa yine Allah yolundadır. Amma riyakârlık ve övünmek için yola çıkmışsa işte o zaman şeytan yolundadır." (Taberâni)

Huzur-u saâdet'lerine bir gün bir cemaat geldi. Söz sırasında; *"Yâ Resulellah! Memleketimizde sulehadan bir zat var, gündüzleri oruçla geceleri namaz ve zikrullahla meşgul oluyor."* dediler. Seyyid-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz onun yiyecek ve içeceğini kimin temin ettiğini sordu. *"Biz hepimiz..."* cevabını alınca **"Öyle ise hepimiz ondan üstünüz."** buyurdu.

Bir Hadis-i şerif'lerinde:

"Sizin hayırlınız dünyası için âhiretini, âhireti için dünyasını terk etmeyip her ikisi için çalışan ve halkın başına yük olmayandır." buyuruyorlar. (Camiüs-sağir)

Dünya gerçekten muvakkat bir zaman içindir, günleri mahduttur, itimada şayan değildir, geçicidir, gönül bağlamaya değmez.

Lâkin ebedî bir hayatın ekim tarlası olduğu için çok kıymetlidir, çok muhteremdir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Dünya ahiretin tarlasıdır." buyururlar. (Münâvî)

Eğer insan gönderiliş sebebini lâıyk-ı veçhile bilirse, gece-gündüz o tarlayı ekmek için çalışır. Böylece hem dünya saadetine hem ahiret selâmetine nail olur, hem de kendisini cehennem azabından muhafaza etmiş olur.

Bereket Helâl Lokmadadır:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Bilâl-i Hâbeşi -radiyallahu anh- Hazretleri'nin evine ziyarete gider ve evin bir köşesinde hurmaların yığılmış olduğunu görür.

Resulullah Aleyhisselâm;

"Yâ Bilâl! Bunlar nedir?" diye sorar.

"Senin için biriktirdim yâ Resulellah" diye cevap verir.

Bunun üzerine Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz;

"İnfak et yâ Bilâl! İnfak et! Arşın Rabb'i eksiltir diye korkma!" buyurur.

Allah'ım bize o hali lutfetsin. Bereket bir esrâr-ı ilâhiye'dir. Sen aldıkça O koyar, aldıkça O koyar, aldıkça koyar bitmez.

Bereket; sen alıyorsun O koyuyor. Alırken görüyorsun da koyarken görmüyorsun.

Bereket öyle bir şeydir ki az, çok olur; bereketsizlikte çok, yok olur.

Eskiler yedireyim sevdasında idiler, yeniler ise yiyeyim sevdasında, yaşama sevdasında. Bunun için de bereketten mahrum kalıyorlar.

Bereket az, temiz kazançlardır, bitmez tükenmez.

Bereket çokta değil, helâl lokmadadır. Bereket bitmez. Allah'ımız bereketli ve helâl lokma nasip etsin.

Hayat ve geçim bereketledir, para ile değil. Bazısı çok alır yok olur, bazısı az alır çok rahat geçinir.

Allah'ım hayır ve bereket ihsan buyursun. Zaten geçim bereketle olur, para ile değil. Çok milyarlar kazananlar var! Az kazananlar geçiniyor da milyarları kazananlar geçinmiyor.

Aldığın parayı hak etmiyorsan o parada bereket olmaz. Ama bugün kim hak ediyor? Yine fakir hak ediyor.

Bereketi korumak için adaleti korumak şarttır. Adalet korunduğu zaman Cenâb-ı Hakk bereket ihsan buyurur.

Ebu Hureyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Ey Allah'm! Muhammed âilesinin rızkını yetecek kadar ver." buyuruyorlar.
(Müslim: 1055)

Ruhta bereket; ruhun tekâmüliyetine vesile olur.

Vücuttaki bereket; Cenâb-ı Hakk dilediği kimsenin kalbine vüs'at, vücuduna âfiyet vermek suretiyle ömrünü bile uzatır, hayatını huzurla geçirir.

Malında bereket; ihsân-ı ilâhiye, ikrâm-ı ilâhiye, hazine-i ilâhiye... O mal harcanır harcanır, fakat bitmez. Allah'ımız her şeyimizde lütuf bereketini ihsan ve ikram eylesin.

Helâl Lokma'nın Çocuktaki Tesiri:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"İnsanın kazandığı şeylerin en değerlisi yetiştirdiği evlâdı ve hiyanetsiz olan alış-verişidir." (Ahmed bin Hanbel)

Çocuğun iffetli, faziletli bir kimse olabilmesi için helâl lokma yedirmeye, helâl giydirmeye itina gösterilmeli, eğitim ve terbiyesine dikkat edilip ahkâm-ı ilâhî öğretilmelidir.

Allah-u Teâlâ'nın ateşten koruma emr-i şerifini bilen biliyorsa da, nerede ve nereden başladığı bilinmediği için herkes kabahati çocukta arıyor. Kendi kusurunu hiç bilmiyor ve görmüyor.

Yuva kurmaya karar verdiğin zaman asil bir âileden, dindar, iffetli ve temiz bir kız aradın mı?

Çünkü Allah-u Teâlâ Mâide sûre-i şerif'inin 5. Âyet-i kerime'sinde mümin, hür ve iffetli kadınlarla evlenmeyi emrederken, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şerif'lerinde:

"Mezbelelikte biten yeşillikten sakınınız." buyurmuşlardır. (Deylemî)

Bu evliliğin Rızâ-i ilâhî'ye uygun olup olmadığına dikkat ettin mi?

Helâl yiyip helâl yedirdin mi? Çünkü kişi haramla kendisini de, âilesini de, çocuğunu da helâk eder ve yakar.

Çocuğa güzel bir isim verip ilâhî ahkâmı öğrettin mi? Ekilmemiş gönül bahçesine Allah ve Resul'ünün sevgisini ektin mi?

Göz, kulak, el, ayak gibi bütün âzâlarının Hazret-i Allah tarafından verildiğini; sıhhat, âfiyet, rızık ve maîşet gibi sonsuz nimetler verdiği gibi, ahirette de daha nicelerini vereceğini haber verdin mi? Ölüm, kabir, mahşer, sırat, cehennem gibi vartalardan kurtulması için nasıl hazırlanması gerektiğini bildirdin mi? Cennet ve Cemâlullah'a kavuşması için kendisine yardımcı oldun mu? Bu uğurda harcanan masrafın en kıymetli sadaka-i câriye olduğunu ve ona bırakılacak en kıymetli mirasın din terbiyesi olduğunu bildin mi?

Çocuklarından şikâyetçi olanlar, bu hususlara dikkat ettiler mi?

Bize düşen vazifelerimizi yapmamışsak, onlardan bir şey beklemeye de hakkımız yoktur. Ne verdik ki ne bekleyeceğiz?

Evine helâl lokma, seçme lokma kazanıp getirdin mi?

Helâl lokma o kadar mühimdir ki; alttan, göz görmemiş, gizli ve kapalı olanını tercih edilmeli, açıkta satılanlardan alınmamalıdır. Çünkü onu almaya gücü yetmeyen vardır, gözü kalmıştır.

Haramla beslenen bir vücut hep kötü şeylere meyleder. Bu gibi kimselerin âsi olması gayet tabiidir.

•

İslâm'da çocuğun eğitimi kadının hamilelik dönemi ile başlar ve ömür boyu sürer.

Bu hususta bir temsil arzedelim:

İstanbul'da medfun bulunan Şeyh Vefa Hazretlerinin küçük oğlu, yoldan geçen sakaların su tulumlarını iğne ile delmeyi âdet hâline getirmiş. Sakalar bu durumu bu sâlih zâta söylemeye utanırlar. Nihayet bir gün tahammül edemeyip Şeyh Vefa Hazretlerine meseleyi intikal ettirirler.

O da kendi kendine bunda çocuğunun değil, ya annesinin ya da kendisinin suçu olabileceğini düşünür ve derin bir murakabaya dalar. Bir hatasını göremeyince hanımına sorar. Hanımı iyice düşünür ve der ki:

"Efendi ben bu çocuğa hamile iken komşuya misafirlığe gitmiştim. Masanın üzerinde portakallar vardı. Çok canım istedi, söylemeye utandım. Bir ara ev sahibinin yokluğundan faydalanarak elimdeki iğneyi batırdım ve portakaldan çıkan suyu azıcık emdim."

Bu cevabı alan Şeyh Vefa Hazretleri: **"Hemen git komşudan helâllik al."** buyurur. Ertesi günden itibaren, hiç tembih etmedikleri halde çocuk da bu huyundan vazgeçer.

Bu durumdan çok hislenen anne: **"Benim güzel yavrum, en ufak hatamı bile gizlemedin!"** der.

Görülüyor ki hamile olsun veya olmasın her kadının yediklerine ve içtiklerine dikkat etmesi, küçük hatalarının gelecekte çocuğa yansıtacağını unutmaması gerekir.

•

İkinci bir temsil:

Fatih Sultan Hazretleri İstanbul'un fethinden sonra annesine:

"Anneciğim! İstanbul'u fethettim." der.

Annesi: **"Oğlum! İstanbul'u sen değil ben fethettim."** karşılığını verir.

Fatih: **"Nasıl olur? Askerleri denizden, gemileri karadan yürüten ordunun başında ben vardım."** dediğinde annesi şöyle söyler:

"Hayır oğlum, İstanbul'u ben fethettim. Çünkü ben hamile kaldığımda harama, helâle, tesettürüme o kadar dikkat ettim ki, bırak akrabalarım, yakınlarım dahi hamile olduğumu anlayamamışlardı. İşte bu sebepten dolayıdır ki Allah-u Teâlâ bana senin gibi bir evlât verdi. Ben böyle olmasaydım, sen İstanbul'un fatihi olamazdın."

Fatih: **"Haklısın anneciğim!"** diyerek annesinin elini öper.

Çocuğu at gibi yetiştirmeyin, insan gibi yetiştirin. Yani adam yetiştirmeyin, insan yetiştirin.

O yüzden demişizdir ki; insan yetiştirmek murat, adam yetiştirmek değil. Lokmaya dikkat edelim, şüphelilerden kaçalım, ahkâmı öğretelim.

Üç Noktaya Dikkat:

İnsan şu üç noktaya dikkat edecek; yiyeceği lokmaya, söyleyeceği söze, atacağı adıma.

Bunlara dikkat etmez ise boşluktur. Bunlara dikkat etmeden yaptığı hep boştur.

Lokma helâl ise ibadeti ile o lokma nur olur ve o nur hikmet husule getirir. Söyleyeceğin söz, yapacağın iş rızâ dahilinde olur. Lokma haram ise içerini tahrip eder, seni kötülüğe tahrik eder. Konuşursun, yaparsın hep zararına olur.

Söyleyeceğin söz rızâyâ mucib ise senin hakkında hayırlıdır. Rızâyâ mucib değilse seni şeytan kurmuştur. Şeytan seni kurar kurar sen de söylersin. Şeytan igvayı ekip gider sen ortada kalırsın.

Son olarak da atacağın adıma dikkat et. Bu gideceğim yerde rızâ var mı? Yoksa; menfaat, gaye, maksat mı var? Eğer yalnız rızâ var ise Hazret-i Allah, atacağın adımın değil santimin ücretini verir. Eğer rızâ yoksa zaten sen boşluktasın. Onun için bu üç noktaya çok dikkat etmek lâzım.

Aşısı tutan kişi evvelâ lokmaya ve mahviyet üzerine düşer.

Bunun için insan söyleyeceği söze, atacağı adıma, yiyeceği lokmaya çok dikkat etmelidir. **"Bu söz beni helâk mı eder, ihya mı eder?"** Bu kontrolü yapan kurtulur. Her duyduğunu söyleyen, çok konuşan, her mevzuya atılan, kontrolü yapamayan zaten kontrolden çıkmıştır. Allah'ım korusun.

Muhterem Ömer Öngüt -Kuddise Sırruh- Hazretleri Helâl Lokma Üzerinde Çok Durmuşlar, Bu Hususu Defaatle Hatırlatmışlardır.

Huzur olması için helâl lokmaya dikkat edin, gece ibadetini artırın. Nefse, şeytana yol vermeyin.

•

Dışarıyı yanıyor, herkes bir akıntıya kapılmış gidiyor, gönüller bomboş, Hakk'tan kopmuş... O yüzden kulun yapacağı; niyet-i hâlisa olacak, ameli sâlih olacak, helâl lokma yiyecek, mahviyeti tercih edecek. Kul bu dört şeye dikkat edecek.

•

Deme bugün helâl lokma yok. Yerin altında da olsa ara bul. Bulduktan sonra yine şüpheli olduğunu kabul et, az ye.

•

Artık dünyanın şâşâsına dalmayın, nefsânî arzulara kapılmayın. Helâl lokma kazanmayı ve yemeyi, günlük geçinmeyi düşünün! Uzun bir ömür hayâline kapılmayın! Ebedî saâdetinizi hazırlayın. Gün bugün, yarın ne olacağı belli değil, bunu size tavsiye ediyorum.

•

Meselâ birçok küpler var. Bir küpte süt olur, bal olur, sirke olur; bunlar dıştan belli olmaz, ağızları açılınca hangi küpte ne olduğu belli olur. Binâenaleyh insan da küpe benzer, içinde ne olduğu belli olmaz, ağzını açtığı zaman ne olduğunu anlamış olursun; o zaman

not verirsin, kimin ne olduğunu anlamış olursun. "Bu küpün içinde şu varmış!" dersin, hemen notu verirsin, kapatırsın; bir daha da onun üzerinde durmazsın! Öğrendin mi, öğrendin; tamam, küpün ağzını kapa artık!.. O kişi onu bilmez. Bunu da ehli anlar, notunu verir; kimseye söylemez, amma her şeyi bilir. Çok dikkat ediliyor bunlara. Bir taraftan gözle takip edilir, bir taraftan sözle takip edilir. Gözle takip edilmesi, ne yapıyor; sözle takip edilmesi, ne söylüyor! Ne yedi ki bu adam ne söylüyor? Çünkü helâl lokma ibâdetle insanın içini nûr yapar, haram lokma ise içi tahrip eder, kötülüğe tahrîk eder. O zaman da ondan kötü şey çıkar, artık sen konuş dur!..

Yol çok nazik, dakik. Gaye ruhen yükselmek ve ruhen yürümek. Bedenle yürümüşsün ne kıymeti var? Nazik olduğu için rızâyâ mucib iş ve hareket yapmamız şart. Efkâr acayip, onlarla bağdaşmak kolay değil.

Ancak insan, lokmasına dikkat edecek, şüpheli şeylerden dahi kaçınacak, ihlâslı bir veya iki arkadaşı olacak, râbitası kuvvetli olacak ve böylece Cenâb-ı Hakk'a sığınmış olarak yürüyecek. El çalışacak dünya için, kalp çalışacak Allah için.

Sırat köprüsü dünyadadır. Kim ki ahkâmı inceden inceye süzüp hareket ederse, ona ahirette kolaylık vardır. Sırat köprüsü onun için geniş ve rahat olur, dolayısıyla geçmesi de kolay olur.

Dünyada ahkâma dikkat etmeyen, incelemeyen, orada her halde çok ince hesaptan ve çok ince köprüden geçecek. Şüpheli şeylerden dahi geçmedikçe huzur bulamazsınız.

Bu yol, Allah yoludur. Bu yolun kıymetini orada anlayacaksınız. Bütün Evliyaullâh Hazerâtı işte bu münevver yolu anlatmışlar, haber vermişler. Allah hepsinden râzı olsun.

Daha evvel de arzetmiştik ki:

"Allah'ım! Beni menfaatin kokusundan dahi koru!" Bu sözümüzü unutmayın!

Bu yoldan sapan ve dünyaya tapanlardan ibret alın. Bu sözlerimi bir nasihat, bir vasiyet olarak beyan ediyorum.

Tekrar söylüyorum: Dünyaya dalmayın, harama kaymayın. Şüpheliden dahi sakının ki, yoksa helâkinize vesile olur.

Biz, Allah-u Teâlâ'nın lütuf desteği ile yürüyoruz. Bize gelen bize yeter. Helâl olanda bereket var, haram olanda cehennem var. Nefsini nereye satarsan karşılığını alacaksın.

Hakk'tan geldim, Hakk'a gidiyorum. Ne ki aldı isem onu götürüyorum. Bu bir emanetullahtır. Riâyet eden kurtulur. İhanet eden tutulur, felâh bulmaz, dünyada da âhirette de.

Size helâl lokma kazanmanızı, fâize bulaşmamanızı, zekât vermenizi tavsiye ediyorum. İhvan Allah'tan korkar, Allah'tan korkmanız için size bu vasiyeti yapıyorum!..

•

Müminin içi, işi, dışı temiz olacak. İç temizliği, kalbi selim; iş temizliği, helâl lokma; dış temizliği, her şeyi mükemmel olmak, numune olmak demektir.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Kelâm-ı kadim'inde;

"Temizlenen kurtulmuştur." buyuruyor. (A'lâ: 14-15)

•

Mukallidle mükemmeli ayırt etmek için ölçüler vardır.

Şöyle ki:

O yaptıkları işte maksat, menfaat, gaye varsa; o yol, yol değildir. Allah yolunda yalnız rızâ vardır. Maksat, menfaat olmadığı gibi, rütbe ve makam da yoktur.

Lokması helâl mi? Çalışıp mı yiyor, el sırtından mı geçiniyor?

O toplulukta riyâ hâli mi var, ihlâs hâli mi galip? Eğer ihlâs varsa rahmet melekleri o meclisin üzerindedir, rahmet-i ilâhî'yi saçarlar. Riyâkârlık varsa şeytanlar mevcuttur.

İçindekiler kendini mi methediyor, yoksa kendi âcizliğini mi ortaya koyuyor? Bu ölçülere hep dikkat etmek gerekmektedir.

Daha doğrusu "Kâl", "Hâl", "Fiil" ahkâma uygun olacak. Eğer birisi noksan olursa, Kur'an-ı kerim'den zerre kadar ayrılırsa; o yol, yol değildir. O yol hemen o yetmiş iki yolun içerisine girer ve kaybolur.

Yâni gökte uçtuğunu dahi görseniz, ahkâmdan bir lâhza ayrıldığını gördüğünüz zaman, kim olursa olsun, olduğu yerde bırakın. İsim bahis mevzuu değildir.

Bugün sahanın çoğunu onlar istilâ etmişlerdir, ortalığı kasıp kavuruyorlar.

•

İnsan helâl lokma için çalışacak. "Şunu yapayım, bunu yapacağım!" Hayır. O gün değil. Helâl lokma için çalışacak, çoluk çocuğunu barındıracak, takdir ne ise olacak. Hazret-i

Allah'a yönelmiş olacak. Yani dünyaya verecek akıntıyı. Hazret-i Allah'a yönelmek ve sığınmakla olacak.

İnsan buğdayı kurutuyor, öğütüyor, un oluyor. Ama yarınki toprak bizi un yapacak. Ne ektiysek onu biçeceğiz.

•

Bugün en çok boğaz, göz ve kulaktan zarar görülüyor. İnsanın en büyük düşmanı karnıdır. Nefis haram, helâl düşünmez, her şeyi atmak ister. Böylece karnını ateş doldurmuş olur. Ve o ateş onu yakcak. Göz harama baka baka alışır. Kulak ise nefse tatlı ruha acı gelen şeyleri dinlemekten hoşlanır. Şu halde harama zevk ile baktığımızdan ve dinlediğimizden acı ile azabını çekeceğiz.

Azalarımızı koruyabilmek ve kurtarabilmek için az yemek ve vahdet hayatı hayırlıdır. Bunun yanında Hazret-i Allah'ı çok anmak, zikir - fikirle râbıta ile meşgul olmak çok faydalıdır.

•

İki şeye çok dikkat edin. Helâl lokma ve iyi bir arkadaş. Helâl lokma ve ibadet ile hikmet husule gelir ve hikmetle konuşmaya başlarsınız. İyi arkadaş da sizi Hakk'a iletir.

•

İnsanların ekserisi belki sıfat-ı hayvaniyede bulunur. Bunun sebebi helâl lokmaya dikkat edilmemesi, nefse yol verilmesidir.

•

Burada olalım, burada ölelim. Dışarısı âfat. Onun âfat oluşu, helâl lokmanın olmayışı, nefis ve arzusu ile yaşama isteği, Hakk yolundan çıkış.

•

Önümüzde vahim günler gelebilir. Bunun için imanımızı ve vatanımızı korumak için niyet-i hâlisâ ile ne lâzımsa onu yapmak lâzımdır. Kalacak bir fert yok. Amma imanla göçmek için çâreler aramak lâzımdır.

İman bir kaledir, onu ayakta tutacak helâl lokmadır.

Böyle olursa Rabb'imiz bize yardım eder, önümüzdeki fırtınaları rahat geçiririz. Amma eğri olursak cezasını ve azabını çekeriz.

İslâm'ım demek kolay, İslâm'ı yaşamak esastır. Ona göre kendimizi ayarlamamız gerekiyor.

Biz kardeşlerin Allah râzı olsun ekserisinden memnunuz. Yalnız şu üç hususu kimde görürsek hoşlanıyoruz, kimde de göremezsek üzülmüyoruz.

Bir kimseye dinden çıkmak için çok para versen dinden çıkmaz da, bilmediğinden ötürü Allah-u Teâlâ'nın hükmüne rızâ göstermemekle küfre girdiğinin farkına varmaz. Veya şeytan onu aldattığı için küçücük bir menfaat için dinden çıkar da haberi olmaz.

Birincisi, bir boğaz doyurmak için hiç kimseyi taciz etmeyecek, rahatsız etmeyecek. Yemeğini yiyecek, gideceği yere gidecek. Şu yemeleri içmeleri, şu menfaatleri kökünden kaldırmadıkça hakikate varmış olamayız. Dervişlik demek menfaatçilik yahut boğazcılık demek değildir. Bazı görülüyor ki bir boğaz için artık neler neler... Bu hususa son derece itina göstermek lâzım. Bu noktada rızâsı olduğunu Allah'ımız bize gösterdi.

İkincisi, temiz giyinecek. İçi, dışı temiz olacak. Bu insanın hüsn-ü İslâmiyet'ine delâlet eder. Derviş demek pejmürde demek değildir.

Üçüncüsü ise, vakuriyet sahibi olacak. Mütevâzı olana gayet mütevâzı olduğu gibi, kibirli olana da mütekebbir olacak.

Bu hususlara çok dikkat ediyoruz. Yoksa Hazret-i Allah'ın yapın ve yapmayın gibi emirlerinin zaten yapılması gerekiyor.

Helâl Lokma Hususunda İki Numune Zevât-ı Kiram:

İmâm-ı Azam -rahmetullahi aleyh- Hazretleri'nin babası Sabit küçük yaştan beri güzel ahlâklı, takvâ ve verâ sahibi idi.

Bir gün bir dere kenarında abdest alıyordu. Suda bir elma gördü. Abdestten sonra suda çürüyüp gidecek olan bu elmayı alıp yedi. Fakat tükürüğünde kan gördü. Şimdiye kadar böyle bir hâl görmediği için tükürükteki kanın bu elmadan ileri geldiğini tahmin etti.

Yediğine pişman oldu. Elmanın sahibini bulup helâlleşmek için dere boyunca gitti. Nihayet yediği elmaya benzeyen bir meyve bahçesi gördü. Sahibini sordu. Bu zâtın gayet cömert ve ihsan sahibi olduğunu, hatta ağaçta bulunan bütün elmaları toplayıp götürülse yine bir şey demeyeceğini, bir elmanın ne ehemmiyeti olacağını söylediler. Buna rağmen elmanın sahibini buldu, meseleyi anlattı, ya parasını almasını veya helâl etmesini istedi.

Bahçe sahibi gencin bu halini görünce takvâ ve verâsının doğru olup olmadığını öğrenmek için şöyle dedi:

- Yediğin elmanın için ne vereceksin?
- Altın gümüş neyim olsa veririm.
- Ben altın gümüş istemem ama, eğer kıyamette senden davacı olmamı istemezsen bir teklifim var, onu kabul etmen gerekir.
- Teklifin nedir?
- Yapacaksan söyleyeyim...
- İslâmiyet'e uygunsuzsa yapabilirim.
- Kör, sağır, dilsiz ve kötürüm bir kızım var, bununla evlenmeye râzı olursan o zaman elmayı sana helâl edebilirim.

Sabit Hazretleri ahirete kul hakkıyla gitmemek için bu teklifi kabul etti. Düğün hazırlığı yapıldı. Sabit Hazretleri'nin ilk gece odaya girmesiyle çıkması bir oldu. Hemen kayınpederine koşup;

- Efendim, bir yanlışlık var galiba, içeride sizin bahsettiğiniz vasıflarda bir kız yok, tam tersi!

Kayınpederi tebessüm ederek;

- Evladım o benim kızımdır, senin de helâlidir. Ben sana kör dediysem, o hiç haram görmemiştir. Sağır dediysem, o hiç haram duymamıştır. Dilsiz dediysem, o hiç haram konuşmamıştır. Kötürüm dediysem, o hiç harama gitmemiştir. Var git helâlinin yanına, Allah-u Teâlâ mübarek ve mesut eylesin.

İşte böyle bir evlilikten İmâm-ı Azam Hazretleri dünyaya gelmişlerdir.

İbrahim Ethem -kuddise sırruh- Hazretleri bir gün Beyt-i makdis mescidinde hasıra sarılmış yatıyordu. Gece yarısı olunca mescidin kapısı açıldı, içeri yaşlı bir Zât girdi. İki rekat namaz kıldıktan sonra arkasını mihraba dönerek oturdu. Oraya kırk kişi daha geldi ve içlerinden biri:

- "Burada bir kişi yatıyor," dedi. O yaşlı Zât gülümseyerek:

– "O İbrahim Edhem'dir. Kırk gündür kıldığı namazın tadını bulamıyor." dedi.

Bu sözü işiten İbrahim Ethem -kuddise sırruh- Hazretleri o Zât'ın huzuruna gelerek:

– "**Allah aşkına, benim bu halimin sebebi nedir?"** diye sordu.

O zât şöyle cevap verdi:

– "*Falan gün Basra'da hurma satın almıştın. Farkında olmadan yere düşen hurmaları kendinin zannederek heybene koydun. Halbuki onlar satıcıya aitti.*"

Bunu duyan İbrahim Ethem -kuddise sırruh- Hazretleri hemen gidip hurma aldığı satıcı ile helâlleşti.

HELÂL ve HARAM

Hazret-i Allah'ın Kur'an-ı kerim'de, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Hadis-i şerif'lerinde kati bir emirle yenilip-içilmesini, yapılmasını ve kullanılmasını yasakladıkları şeylere haram denir.

Allah-u Teâlâ rahmet ve merhametinin bir eseri olarak zararlı olan her türlü şeyi haram onun yerine ise güzel, temiz ve faydalı olan şeyleri helâl kılmıştır:

"O peygamber, kendilerine iyiliği emreder kötülükten meneder. Onlara temiz şeyleri helâl, çirkin şeyleri de haram kılar." (A'raf: 157)

"Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda haram sebeplerle yemeyin." (Nisâ: 29)

Bu yasaklara riâyet etmeyenler dünyada şer'î cezâlara, âhirette ise ilâhi azaba müstehak olurlar.

Nitekim Âyet-i kerime'de:

"Kim haksızlık ve zulüm ile bu yasakları işlerse, biz onu cehenneme atacağız." buyuruluyor. (Nisa: 30)

Haram İki Kısma Ayrılır:

1- Bizzat kendisi ve maddesi itibariyle haram olan şeyler: Domuz eti, içki...

Kesin olarak haram kılınan bu gibi şeylerden üreticiliğini, nakliyeciliğini, ticâretini ve ikrâmını yapmak gibi, her ne surette olursa olsun faydalanmak da haramdır.

2- Aslında maddesi itibariyle helâl olup herhangi bir sebepten dolayı haram kılınan şeyler: Çalınan mal, kasden besmelesiz kesilen hayvan... vb.

Meselâ üzüm ve üzüm suyu helâldir. Fakat mayalandırılıp alkol hâline dönüştürülürse, insanlara zararlı hâle geldiği için haram kılınmıştır.

Ancak ölüm tehlikesi hâlinde bu haramlardan doycak kadar değil, ölmeyecek kadar kullanılmasına cevaz verilmiştir. Çünkü zaruretler mahzuru mübah kılar.

Âyet-i kerîme'de:

"Allah size leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen hayvanı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, başkasına saldırmadan zaruret miktarını aşmamak üzere yemesinde bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah bağışlayandır, merhamet edendir." buyuruluyor. (Bakara: 173) (Bakınız; Nahl: 115)

Haram, müminin içini, mâneviyatını tahrip eder, başka haramları işlemeye tahrik eder, çevresindeki insanları da harama teşvik eder.

Haram, yürüyen merdiven gibidir. Ayağını bastın mı bir daha yakayı kurtaramazsın. Seni alır, cehennemin dibine kadar götürür.

Haram yiyenin gözlerine siyah bir perde çekilir, artık helâli ve haramı ayırtedemez olur. Rotu çıkmış araba gibi, kime-neye çarpacağı belli olmaz.

Haram, insanın içini karartır. Haram yiyen kişiden iyi işler beklemek boştur. Çünkü küpün içinde ne varsa dışına o sızar.

Helâl yiyenlerin ise içleri nûrlanır. Bu nûrdan hikmet husule gelir. Hikmet ehlinde en güzel iş ve icraatlar zuhur eder.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Haramlardan sakın, insanların en âbidi olursun." (Tirmizî)

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri, sâlih amelden evvel helâl olan şeylerden yemeyi emrederek:

"Helâl ve temiz olan rızıklardan yiyiniz ve sâlih ameller işleyiniz." buyurmuştur. (Müminûn: 51)

Mutlak helâl ile haram olmasında hiç şüphe olmayan şeylerin yanında bir de şüpheli saha vardır. İslâm, bu gibi şüpheli şeylere düşmekten sakınmayı takvâ kabul etmiştir.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadîs-i şerîf'lerinde buyuruyorlar ki:

"Helâl apaçık belli, haram da apaçık bellidir. Bu ikisinin arasında şüpheli noktalar vardır. İnsanların çoğu bunu bilmezler. Şüpheli şeylerden kaçınanlar, dinini ve namusunu korumuş olurlar. Şüpheli şeylere düşenler, yasak bir koruluğun etrafında hayvan otlatan ve her an için koruluğa düşmek ihtimâli olan bir çoban gibidir. Dikkat ederseniz her hükümdarın bir koruluğu vardır. Allah'ın koruluğu ise haramlardır." (Buharî. Tecrid-i sarîh: 48)

Şüphelilerden kaçınan insan harama girmez, helâl hudutları içinde kalır.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz "**Siz asıl ibâdetten gaflet ediyorsunuz. O ise şüpheli şeylerden sakınmaktır.**" buyurmuştur.

Hariçten gelen her şeyden ictinap etmemiz lâzım.

Bir defasında bir ahabımız elma getirmiş. Hariçten gelen bir şeyi yemediğimizi bildiği için "*Bu elmaları kendi bahçemden kendi elimle topladım*" dedi. Yani bunu huzurla yiyebilirsiniz demek istedi. Allah râzı olsun en mühim şey onun hatırlaması ve getirmesi. Fakat nefsimizi alıştırmak istemediğimiz için yemekten sarf-ı nazar ettik. O zaman "*Sizin bu hareketiniz verâdır*" buyurdular. Demek ki takvâdan sonra verâyâ geçmek bununla kâim imiş. Bizi ancak takvâ muhafaza eder. Açıkta yanan bir mumu, hafif bir rüzgâr hemen söndürür. Şişenin içine girerse sönmez. İman meşâlesinin sönmemesi için takvâ şişesine ihtiyaç vardır.

Verâ ne kadar ince imiş değil mi? Bu süzgeçten süzülürsek incemiş oluruz. Zaten tasavvufun mânâsı da süzülme demektir. Bu süzülme evvelâ boğaza bir süzgeç koymakla başlar. Hatta bu arada nefsimizin hiç işine gelmeyecek bir hususu da arz etmiş olalım:

Dikkatle kendi öz kazandığımızı dahi şüphe gözü ile bakarsak, bizi ayakta gezdirecek kadar az yemek suretiyle şüpheden ve haramdan kurtulmuş oluruz. Süzgeç ince olursa, insan inceden inceye süzülür. Kalın olursa, ince haddelerden süzülmemiş olur. Kalın kalın kalırız. Tasavvuf'un derûnuna inmemiş, gaye ve hedefine varmamış oluruz. Kalın bir demirin ince haddelerden geçmesine imkân var mı?

Onun için boğaza çok dikkat edelim inşallah. İnsanın en büyük düşmanı karnıdır? Her şey atılır, onlar da her türlü gafletin sebebi olur.

Besmele-i Şerif ve Helâl Lokma:

Helâl lokma yiyebilmek için bugün müslümanların üzerinde durması gereken en mühim meselelerden birisi de, hayvan kesiminde **Besmele çekilmesi ve etleri yenilip yenilmeyen hayvanların bilinmesi** hususudur.

Çünkü besmele çekilmeden kesilen hayvan murdardır ve etinin yenmesi haramdır. Ecnebi devletlerden gelen ithal etlerin durumu da böyledir, asla yenmez.

Yenilmesi veya içilmesi Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'lerle kendi özündeki bir zarardan dolayı yasaklanmış bulunan şeylere necis denir.

Hayvan ölüsü, kan, domuz ve içki gibi faydalanılması câiz olmayan şeyleri satmak yahut bunlarla bir şeyi satın almak suretiyle yapılan alış-veriş bâtıldır. Çünkü alış-verişin şartı; satılan mal ile onun bedelinin şer'an haram olmamasıdır.

En'âm sûresi 145. Âyet-i kerime'sine göre, **kendiliğinden ölmüş hayvan leşi, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilmiş hayvanlar** olmak üzere haram yiyecekler dört sınıftır.

Allah-u Teâlâ insanlara neyi haram kıldığını kendilerine açıklamasını Peygamber'ine emrederek şöyle buyurmuştur:

"Resul'üm! De ki: Bana vahyolunanlar arasında, yiyen kişiye haram olduklarını bulduklarım yalnız şunlardır: Leş, akıtılmış kan, necis olan domuz eti ve Allah'tan başkasının adına kesildiğinden dolayı fık olanlar." (En'âm: 145)

Mâide sûresi 3. Âyet-i kerime'sinde ise **boğulmuş, bir yerine taş veya sopa vurularak öldürülmüş, düşüp yuvarlanmış, başka bir hayvan tarafından süsülmüş, yırtıcı hayvanlar tarafından parçalanmış, putlar adına boğazlanmış hayvanları yemenin ve fal okları ile kısmet aramanın haram olduğu** bildirilmektedir.

Boğulmak, başına tokmak vurulmak, bir yerden yuvarlanmak, süsüşmek, yırtıcı hayvan tarafından yaralanmak... gibi bir sebeple ölmek üzere bulunan hayvan yetişilerek kesilirse eti yenir.

Hayvanı keserken Allah'ın ismini anmak vaciptir. **"Bismillahi Allahu Ekber"** demek ise müstehaptır, daha faziletlidir.

Allah'tan başkasının adı anılarak kesilen bir hayvan ölü mesâbesindedir ve fık olduğu için Allah-u Teâlâ bunları haram kılmıştır. Buna fık denilmesinin sebebi, fâsıklığın şümulü içine girmesindedir.

Allah-u Teâlâ çok açık bir hüküm olarak Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurmaktadır:

"Allah'ın âyetlerine inanan müminler iseniz, üzerlerine Allah'ın ismi anılmış (Besmele ile kesilmiş) hayvanlardan yiyin." (En'âm: 118)

Allah-u Teâlâ'ya iman edenler O'nun helâl kıldığını mübah bilirler, ondan istifade edebilirler, haram kıldığından da kaçınırlar. Bu, gönüllerindeki köklü imanın gereğidir.

Allah'tan başka birinin adı anılarak kesilen veya kesilmeden ölen hayvanlardan sakın yemeyin. Çünkü Allah-u Teâlâ'nın âyetlerine iman etmek, Allah'ın helâl kıldığını helâl görmeyi ve yasakladığı şeylerden sakınmayı gerektirir.

"Size ne oluyor da üzerine Allah'ın adı zikredilenlerden yemiyorsunuz?

Halbuki o size mecbur kalmanın dışında, haram olan şeyleri geniş olarak açıklamıştır." (En'âm: 119)

Haram ile helâli birbirinden ayırmıştır.

"Kesilirken Allah'ın adı anılmayan hayvanlardan yemeyin. Çünkü onu yemek muhakkak ki bir fıktır, Allah'ın yolundan çıkmaktır." (En'âm: 121)

Besmelesiz kesilen hayvanı yemenin zararının ve bir cezâsının olduğunu muhakkak biliniz.

Dikkat edilirse arzettiğimiz bu beyanlar Allah-u Teâlâ'nın emir ve hükümleridir. Kim bu ilâhî hükümleri inkâr ederse kâfir olur.

"İmân-ı kâmil haramdan, tama'dan uzaktır." (Münâvî)

Kur'an-ı kerim'de genel olarak denizden elde edilen yiyeceklerin helâl olduğu bildirilmiştir.

"Deniz avı yapmak ve onu yemek hem kendinize hem de yolculara bir geçimlik olarak helâl kılınmıştır." (Mâide: 96)

"Hepsinden de taze et (balık) yersiniz." (Fâtır: 12)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'de deniz hakkında:

"Onun suyu temiz, içinde ölen(meytesi) helâldir." buyurmuştur. (Ebu Dâvud, Taharat 41)

Dinimizin iki temel kaynağı; Kur'an-ı kerim ve Sünnet-i seniyye'de deniz ürünleri ile ilgili olarak en başta bu deliller yer almaktadır. Bunun yanında Kur'an-ı kerim'de ve Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Hadis-i şerif'inde yenmesi helâl ve haram olan etler ile ilgili bazı açıklamalar yer almıştır. Bu açıklamalar bir bütün olarak göz önüne alındığında, her şeyden önce etleri yenebilecek hayvanlarla ilgili bir liste verme yönüne gidilmediği, sadece belli ilke ve ölçüler getirmekle yetinildiği görülür.

Belirttiğimiz gibi Kur'an-ı kerim'de yenmesi helâl olan etler ayrı ayrı belirtilmeksizin insanlara Allah-u Teâlâ'nın nimetleri hatırlatılmış ve müslümana yaraşan şeylerin yenmesinin gerekliliğine vurgu yapılmıştır.

Bunun için **"İyi ve temiz şeylerin helâl kılındığı"** belirtilerek en çok yenmesi mutata olan koyun, deve ve sığır gibi türlere (behimetü'l-en'âm) işaret edilmiştir.

"Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin." (Bakara: 172)

"Temiz olan şeyler size helâl kılındı." (Mâide: 4)

Kur'an-ı kerim'de yiyecekler konusunda haramlıkla ilgili açıklamaların ortak noktası ise, insanın tabiatı itibarıyla **"tayyibât"** (iyi ve temiz) görülemeyecek nitelikteki **"habâis"** (temiz görülmeyen ve öğrenilen) şeylerin yenmemesi gereğidir. Burada geçen **"habâis"**ten olma vasfı, insan için zararlı olabilecek şeyleri içine aldığı gibi tabiatı gereği insanın öğrendiği tüm hayvanları da kapsayabilir. İslâm âlimleri, iğrenç tabiatlı ve pis olan bir takım hayvanların etlerini de haram kabul etmişlerdir; **"Yılan, Fare, Kurbağa, Kaplumbağa, Köstebek, Kirpi, Salyangoz, Solucan, Sinek ve bütün haşarat..."** gibi hayvanların bu gruba girdiğini ifade etmektedirler. İşte Hanefi mezhebi balık cinsinden olmayan; **"Midye, Kalamar, Yengeç, Karides, Kerevit, İstiridyeye, İstakoz, Ahtapot..."** gibi hayvanlar ile **"Su aygırı, Deniz hınzırı..."** gibi balık suretinde bulunmayan deniz ürünlerini bu kategoride değerlendirdiği için bu tür hayvanlar helâl değildir, etleri yenilmez. Balık sınıfına giren her nevi balık etleri helâldir.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerime'de:

"Taze et yemeniz için denize boyun eğdiren Allah'tır." buyuruyor. (Nahl: 14)

Balığın yenilme helâliyetinin şartı, afet ile ölmüş olmasıdır.

Ağ ve olta afet olduğu gibi, balığın bir yere sıkışma, fırtına, dalga tesirleri ile, suyun çekilmesi, fazla sıcak veya soğuk olması gibi sebeplerle ölmesi dahi afet sayılır. Balıkların boğazlanması gerekmez.

Böyle bir âfete uğramaksızın herhangi bir tesir olmadan kendi başına ölmüşse eti yenmez.

Ölen balığın karın tarafı su yüzünde ise kendi başına ölmüş sayılır ve eti yenmez. Sırt tarafı su üzerinde ise, dış tesirle ölmüştür ve eti yenir. Balıklar temiz olmayan suda bulunsalar dahi etleri yenir.

Diğer taraftan sağlığa zararlı maddelerin alınmaması da İslâm'ın genel ilkelerinin gereklerindedir.

Bu konudaki somut yasaklar, Mâide sûre-i şerif'inin 3. Âyet-i kerime'sinde on madde halinde sayılmış ise de; bunların bir kısmı aynı grup içinde düşünülerek tamamının Bakara sûre-i şerif'inin 173. Âyet-i kerime'sinde yer alan dört ana maddede toplanması mümkündür:

"Allah size leşi, kanı, domuz etini, Allah'tan başkası adına kesilen hayvanı kesin olarak haram kıldı." (Bakara: 173)

Kendiliğinden veya dini usulde boğazlanmaksızın ölmüş hayvan (meyte), akıtılmış kan, domuz ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanlar.

Bütün İslâm bilginleri, Allah'ın; dinî hüküm ve kaideleri, kullarının maslahatı için koyduğunda ittifak etmişlerdir. Bu maslahat ya faydalı olanı elde etmek (celb-ı menfaat) yahut da zararlı olanı gidermek (def-ı mazarrat) içindir.

Haram Lokma:

Haram ve zararlı şeylerden kaçınmak farzdır. Helâl haramı tetkik etmediği zaman artık onun yapamayacağı şey yoktur. İman sönüyor, iman sönünce vicdan sönüyor.

Haram ve murdarla bina edilen vücut sahibini haram ve murdar işlere cezbeder.

Bugün maalesef en az riayet edilen emir; helâl ve harama riâyettir. Zirâ ilâhî emaneti, vücudunu pis'lerle dolduran bir kimse ilâhî rahmete nâil olamaz.

Her türlü haram evvelâ içimizi tahrip eder, sonra da içeride kalmayıp kötülüğe tahrik eder.

Haram müminin içini, mâneviyatını tahrip eder, başka haramları işlemeye tahrik eder, çevresindeki insanları da harama teşvik eder.

Allah-u Teâlâ haram kıldığı şeyleri beyan etmek üzere şöyle buyurmaktadır:

"Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın." (En'âm: 151)

Allah-u Teâlâ açığını da gizlisini de haram kıldı. Diğer kötülükler de böyledir.

Görülüyor ki Allah-u Teâlâ kötülüklerin yapılmasını değil, o kötülüğe götürecek sebeplere dahi yaklaşılmasını yasaklamaktadır.

Bazı kötülükler insanların gözlerinden gizli kalsa da Allah-u Teâlâ görmekte ve bilmektedir. Allah'tan korkan bir müminin günahların hepsini terketmesi, günah arzusunu kalpten tamamen silmesi gerekmektedir.

Dinimiz ahlâkımızı güzelleştirerek, kötülüklerden ve kötü huylardan kaçınmamızı emretmektedir.

Nefs-i emmâreye mağlup olan, masivâ bataklığına dönen bir kimsenin kalbi hastadır. Hasta olan bir insan güzel yemeklerin lezzetini anlayamadığı gibi, kalbi hasta olan bir kimse de ibadetlerinden lezzet alamaz. Ağız tadının geri gelmesi, hastalığının tedâvisine bağlıdır.

Binaenaleyh; fâiz, içki, kumar, hırsızlık gibi işlenmesi kesinlikle yasak edilen fiiller haramdır.

Haram işleyenler dünyada şer'î cezâlara, âhirette ilâhi azaba uğrarlar. Haram işlemeyi terk edenler sevap ve mükâfatını görür. Haramı helâl sayanlar ise dinden çıkar.

Müslümanlar Helâl-Haram'a Dikkat Etmediler:

Bunun sebab-i hikmeti; Allah-u Teâlâ'nın emirleri tebliğ edilmedi. Çocuklara İslâm öğretilmedi. Helâl ve haram aranmadı. Hepsini yedirdi ve İslâm dininden çıktıklarından ötürü bu hâle düştüler.

Ahkâm öğretilmedi, helâl lokma aranmadı, bankaya girip çıkıldı ve bu halk bu hale geldi.

Düzce'de Hacı Yahya Efendi'nin oğlu Mustafa vardı. O zaman Düzce'de bir tane banka vardı, belki de kırk sene evvel şöyle anlatmıştı:

"Benim babam esnaftı, beraberce İstanbul'a gittik. Beni bir dükkana bıraktı, kendisi alış-verişe gitti. Kaldığım dükkanın sahibi hirstiyandı. Bana: 'Düzce'de banka var mı?' diye sordu. Ben de iftiharla: 'Var.' dedim. 'Baban bu banka ile iş yapar mı?' diye sordu. 'Yapmaz' dedim. 'Eğer müslümanların oraya girip çıktığını görürsen, onların işinin bittiğini bil!!' dedi, tâ o zaman."

Demek ki plânları çok evvelden kurmuşlar. İşte bu milleti harap eden bu bankalardır. Çünkü helâl para haram olmuştur, kişi fâize bulaşmıştır. Ahkâm öğretilmedi, helâl yedirilmedi, onun için bu hale düştü bu millet. Bunlar küfre özeniyor, küfür İslâm'a imreniyor. Dini yok, imanı yok, bilgisi yok.

Küffar bu necip milleti hiçbir şekilde yenemedi, bozamadı. Ancak hayasızlığı aşılama, fâizi sokmakla, haram lokmayı tattırmakla, bu güzel millet bozuldu.

Fâiz'in Her Çeşidi Haramdır:

Dinimiz fâiz ile fâizin girdiği bütün kazanç yollarını kesin olarak haram kılmıştır.

Haram oluşu hem Âyet-i kerime hem Hadis-i şerif ile sabittir.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerime'lerinde fâizi şiddetle yasaklamıştır:

"Fâizi yemeyiniz!" (Âl-i imran: 130)

Fâiz kesinlikle haram olduğu için, haram bir fiili işlemek Allah-u Teâlâ'nın cezasını mucip olur, fâiz yemek de cezayı gerektirir. Faiz yiyenler dünyada ve ahirette bu suçun ağır cezasını çekerler.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Fâiz yiyenler: 'Fâiz ticaret gibidir' dedikleri için kıyamet günü kabirlerinden şeytan çarpmış gibi ihtiyaçlar içinde kalkacaklardır.

Oysa, Allah alış-verişi helâl, fâizi haram kılmıştır." (Bakara: 275)

Allah-u Teâlâ fâizi ve fâizin girdiği bütün kazanç yollarını kesin olarak haram kıldığı halde; fâiz ile alış-veriş yapıp insanların kanlarını emenler, menfaatleri doğrultusunda fâiz alıp-vermekten çekinmeyenler, Âyet-i kerime'de belirtildiği üzere kıyamet günü kabirlerinden delirmiş gibi perişanlık içinde kalkarlar. Kör gibi, el yordamıyla hareket eden kimse gibi sağa sola yıkıla yıkıla çaresiz olarak dolaşırlar. En çirkin ve en kötü bir görünümle mahşer yerinde teşhir edilirler. Bu hal onların ayrıca özelliği olacaktır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Allah fâiz yiyeni, yedireni, şahitlerini ve kâtibini lânetlemiştir." (Tirmizi)

"Fâizde alan-veren eşittir. (günaha ortaktır.)" (Müslim)

Fâizin helâl olduğunu iddiâ etmek küfürdür.

Cahiliye adetlerinin en yaygınlarından birisi de fâizdir. Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Vedâ Haccı'nda cahiliye adeti olan fâizi ayakları altına aldığını ve kaldırdığını beyan etmişti. Kaldırdığı ilk fâiz de amcası Hazret-i Abbas -radiyallahu anh-in fâizi idi.

İnsanlar arasındaki sevgi, saygı ve yardımlaşma duygusunu yok eden, mal hirsını arttırıp Allah'a karşı kulluk ve infak vazifesini unutturan fâiz ile fâizin girdiği bütün kazanç yollarını dinimiz kesin olarak haram kılmıştır. Şüpheli şeylerden korunmak mendup olduğu halde, fâiz şüphesinden korunmak vâcibtir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz fâizin her çeşidinin günahını otuz altı zinâya eşit saymıştır.

Fâizin Hükümü:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun! Eğer imanınızda gerçek iseniz, fâizden arta kalanı bırakın almayın." (Bakara: 278)

Allah-u Teâlâ müminlerin iman etmiş olabilmeleri için fâizi terk etmelerini şart koşuyor ve imanı fâizi bırakmaya bağlıyor. Allah'tan korkup da arta kalan faizden vazgeçmedikleri takdirde imanla alâkaları kalmıyor. Onlar her ne kadar mümin olduklarını iddiâ etseler de mümin değildirler. Allah-u Teâlâ'nın beyanı, şüphe bırakmayacak şekilde açıktır ve katidir.

"Yok eğer fâizi terketmezseniz, bunun Allah'a ve peygamberine açılmış bir savaş olduğunu bilin." (Bakara: 279)

Fâizciler hakkında buyurulan hem lâfzî hem de manevî ve şiddetli tehdit hemen hemen başka hiçbir tahrir âyetinde yer almış değildir.

Allah ve Resul'üne harp ilân etmiş olan bu gibi kimseler en şiddetli bir dil ile lânetlenmişlerdir.

Aslında onların ne Hazret-i Allah'la ne de Resul'ü ile harp etmeleri mümkün değildir. Asıl harbi Allah ve Resul'ü onlara açmıştır. Fâizcilerin dünya ve ahirette hezimete uğrayıp perişan olmaları mukadderdir.

Onların Hazret-i Allah ve Resulullah Aleyhisselâm'a harp ilan etmelerinin mânâsı; Hazret-i Allah ve Resulullah Aleyhisselâm'a en büyük isyan ve tuğyanda bulunmanın ifadesi demektir. Böyle bir durumda, Hazret-i Allah ve Resulullah Aleyhisselâm'a harp ilân edip büyük isyanda bulunanlara müslüman denir mi?

•

Dışarıdaki kâfirlere her zaman savaş açmak zaruri ve gerekli olmadığı halde, bunlara savaş açmak kayıtsız şartsız vacip kılınmıştır.

"Eğer fâiz almaktan tevbe ederseniz, ana paranız yine sizindir. Böylece ne kimseye haksızlık etmiş ne de haksızlığa uğramış olursunuz." (Bakara: 279)

Fakat tevbe etmezseniz, dinden çıkmanızdan dolayı ilâhî harbe muhatap olmakla kendinize yazık etmiş olursunuz.

Hükmü yalnızca fâizi ilgilendiriyor gibi görünen bu Âyet-i kerime'ler, muhtevası ve delâleti bakımından bir çok yasaklara âit hükümleri de içine almaktadır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz miraç gecesinde fâizcileri Âyet-i kerime'nin tasvir ettiği şekilde görmüştür.

"Bundan böyle kime Rabb'inden bir öğüt gelir ve fâizcilikten vazgeçerse, geçmiş günahları kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a âittir.

Kim de tekrar fâize dönerse onlar cehennemlikler. Orada ebedi olarak kalacaklardır." (Bakara: 275)

Zira onlar fâizi helâl görmek suretiyle kâfir olmuşlardır. Çünkü Allah-u Teâlâ'nın haram kıldığı bir hükmü helâl gören kimse kâfirdir.

"Allah fâizle kazanılanı eksiltir, bereketini tamamen giderir. Sadakası verilen malları ise artırır. Allah küfran-ı nimette bulunan günahkâr hiç kimseyi sevmez." (Bakara: 276)

Fâizi helâl kılarak, fâiz yiyerek isyana devam etmek suretiyle küfrü gittikçe büyüyen, artan ve katmerleşen hiç kimseyi sevmez, aksine nefret eder.

•

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde mümin kullarına hitap ederek fâiz almayı ve kat kat fâiz yemeyi kesin olarak yasaklamakta ve şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Kat kat artırılmış olarak fâizi yemeyiniz, Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz." (Âl-i imran: 130)

Fâizin kat kat artırılması, bir borca geçmiş eklene eklene fâizin ana para kadar veya daha çok miktarı bulması demektir. Sonuç olarak fâizin azı da çoğu da haramdır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmaktadır:

"Fâiz yetmiş çeşit günaha sebeptir. Bunların en hafifi, kişinin anası ile zinâ etmesi gibidir." (İbn-i Mâce: 2274)

Size bir temsil arzedelim:

Bir baba oğlu ile Hacc'a giderken bir handa kalıyorlar. O gece baba vefat ediyor. Oğlu bir bakıyor ki ceset hınzır suretine dönüşmüş, o kadar müteessir oluyor ki, o üzüntü ile kendinden geçtiği bir anda kapının açıldığını, içeriye nûranî bir zâtın girdiğini görüyor.

Gelen o zât, babasının örtüsünü açıyor ve eliyle meshediyor. Elinin meshettiği yerler hem nur oluyor, hem de sıfatı değişiyor. Genç hayretle *"Siz kimsiniz ki, beni bu kadar sıkıntılı bir anda kurtardınız?"* diye sorduğunda:

"Ben âhir zaman peygamberiyim. Babanın bu hâle düştüğünü melekler bana haber verdi. Ben de Allah-u Teâlâ'dan ona şefa'at etmem için izin istedim, bana o izni verdi. Çünkü baban her gece yüz salâvât-ı şerife getirmeden yatağına girmezdi. Bu hâle dönüşü de fâiz yüzündendi."

Fâiz deyince bir şey daha ilâve edeceğim. Bir gün Manisa'dayım. Bir zât bir şeyler söylemek istiyor, fakat çekiniyor. Bunu anlar gibi oldum. "Buyurun" dedim. "Ben" dedi. "Mühim rüyâ gördüm, annemle zinâ halinde imişim." "Fâizle iş yapıyor musunuz?" dedik "Tüccarım." dedi. Bu budur.

Bir noktayı daha ilâve edeyim. Bir gün Giresun'dan bir zât geldi. "Ben o bölgenin tüccarıyım, yirmi iki-yirmi üç milyarla iş yapıyorum, buna rağmen sıkıntıdayım. Duydum, bunun hikmetini sormak için geldim." dedi. "Fâizle iş yapıyor musunuz?" "Yapıyorum." dedi. Manisa'daki durumu ona arz ettik, "Aynı rüyâyı ben de gördüm." dedi.

İşte efendiler fâiz budur. İsteddiğiniz kadar alın.

İşte kardeşler, Hazret-i Allah'a dönmemiz için bu son bir fırsattır.

Hiçbir fâizcinin bu domuz şekline dönmeyeceği hayalinize bile gelmesin!

Âhirete de bu şekilde intikal edecek. İşte fâizcilerin âkıbeti budur.

•

Bir Hadis-i şerif'lerinde de şöyle buyuruyorlar:

"Menfaati celbeden her borç, fâiz gibi haramdır." (C. Sağır)

Bugün fâizsiz banka adı altında finans kurumlarının da diğer bankalardan hiçbir farkı yoktur.

Kredi Kartı:

Kredi kartı hakkında Zât-ı Âlileri'ne sorulduğunda:

"Sakin yanaşma oraya, şüphe ettiğiniz şeyden kaçmadıkça imanınızı kurtaramazsınız."

"Elhamdülillah ihvan bu harama bulaşmadı." buyurmuşlardı.

•

Bulunduranlar; "Nasıl kaldıralım, müşteriler kaçıyor?" diyorlar.

Hazret-i Allah bu hususta Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyuruyor:

"Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size çirkin şeyleri (cimriliği) telkin eder. Allah ise size katından bir mağfiret ve bir lütuf vâdeder. Allah ihsanı bol olan ve her şeyi hakkıyla bilendir." (Bakara: 268)

"Zengin eden de O'dur, sermaye veren de O'dur." (Necm: 48)

"Bilmiyorlar mı ki Allah, rızık dilediğine bol bol verir, dilediğine de kısar. Şüphesiz ki bunda iman etmiş bir kavim için âyetler (ibretler) vardır." (Zümer: 52)

Hakk'tan mı Bekliyoruz, Halk'tan mı Bekliyoruz?

Bakkallık yapan bir misafir, sigara satmak istemediğini, fakat satmazsa müşterisinin azalacağından korktuğunu arz etti.

Size bu kardeş cevap versin diyerek orada bulunan ve bakkallık yapan bir ihvanı işaret ettiler.

"Efendim sigarayı bıraktıktan sonra müşteri daha da arttı." demesi üzerine şu izahatı yaptılar:

Hakk'tan mı bekliyoruz, halktan mı bekliyoruz? Biz insanlar hep imtihanadayız. Çünkü rızık gökten gelir, Hazret-i Allah lütfetmedikçe ele düşmez. Tabii ki bizim imanımız zayıf olduğu için, bu gibi birçok mütereddit hallerimiz zuhur ediyor.

Borç Alıp-Verme:

Hayatî zaruretler olmadıkça borçlanılmamalıdır. Zirâ Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz borcu mekruh kılmıştır.

Namazlarında çok zaman; **"Allah'ım! Günahtan ve borçtan sana sığınırım."** diye duâ ederlerdi.

"Yâ Resulellah! Sık sık borçtan Allah'a sığınyorsunuz" denildiğinde; **"İnsan borçlandığı takdirde, söyleyince yalan söyler. Söz verir de sözünde duramaz."** buyurmuşlardır. (Buhârî)

Umumiyetle borç kanaatsızlıktan doğmaktadır. Bugün meşru kazancı ile iktifâ etmeyip lüks ve israfa dalarak borçlananlar, ağır ve mesuliyetli bir yükün altına girmektedirler.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şerif'lerinde ise **borç ile küfrü eşit tutmuştur.** (Nesâî)

Kul borcu ile ölmek ve huzur-u ilâhi'ye kul hakkı ile varmak, küfürden sonra en büyük günahdır.

Bunun içindir ki Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz mutadî olarak namazı kılınmak üzere bir cenaze getirildiğinde mevtanın geçmiş hayatının hiçbir safhasını sormazlardı. Yalnız **"Onun borcu var mıdır?"** diye sorarlardı. Eğer **"Borcu vardır."** denilirse kılmaktan vazgeçerler, **"Borcu yoktur."** denilirse cenazenin namazını kılarlardı.

Bir müminin bütün borçlarını açık bir şekilde yazarak vasiyet etmesi son derece mühimdir.

Vasiyet etmemek kabirde, üzerinde kul hakkı olduğu halde yatmaya sebeptir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Borçlu kabirde mahpustur." (Camiüs-sağir)

"Borçlu olarak vefat edenlerin kabirlerinde elleri omuzlarına bağlıdır. Borçlarının ödenmesinden başka bir şey ellerini açamaz." (Münavî)

"Sizin hayırlınız şu kimsedir ki, zimmetinde olan borcu hak sahibini incitmeden ifâ eder." (Buhârî)

Kul hakkı ile huzur-u ilâhi'ye giden, borcunu sevaplarından ödemek mecburiyetinde bırakılır.

Bir kimse vefat ettiğinde, varisleri malının üçte birinden ilk önce borçlarını ödemelidirler.

Harama Dalanların Durumu:

Bir gün bir kadın geldi, bir rüyâ anlattı. *"Yüksekçe bir yerde oturuyordum. Bir baktım aşağıdan uzun bir fare geliyor. Bana dediler ki: 'Bu senin kocandır.' O benim nasıl kocam olur derken, yüzüne dikkatlice baktım, hakikaten de ona benziyordu."*

"Evet evet hanım dedik, sıfat-ı hayvaniye böyledir. İnsan yarın bu kalıp elbisesini soyduğu zaman, asıl sureti meydana çıkacak. Her insanda bu sıfatlar mevcuttur, ancak izale edenler müstesna."

Niçin fare olarak görüldü? Hırsızlık yaptığı için.

Hastalık Raporu:

Memur veya bir işçinin, hasta olmadığı halde istirahat raporu alması da haksız kazançtır. Kazancın helâl olması, kişinin o parayı hak etmesi ile mümkündür.

Binaenaleyh vazife yapılmadan alınan para haramdır. Kişi hem yalan söylemektedir, hem sahtekârlık yapmaktadır, hem de vazifeden kaçmaktadır.

Diğer taraftan hasta olmadığı halde hasta görünmekle şu Hadis-i şerif'in şümülüne girmektedir:

"Hasta olmadığınız halde kendinizi hasta göstermeyiniz. Hemen hasta olursunuz ve ölürsünüz."

Eğer gerçekten zaruri bir iş için rapor alınmışsa, o günlerin hesabı yapılır, maaştan kesilerek çalıştığı daireye harcanır. Çünkü o senin hakkın değil.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TÜRK ORDUSU AFRİN'DE!

İsmail Yavuz – Şubat 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.26-27

Türk Ordusu Fırat Kalkanı'ndan sonra Suriye'deki ikinci operasyonunu Afrin'de başlattı. Allah kahraman Mehmetçiğimizin yar ve yardımcısı olsun. Ordumuzu muzaffer etsin, vatanımızı muhafaza etsin. Küffarı ve küffarın maşalarını kahr-u perişan eylesin.

"Ve Allah sana kimsenin güç yetiremeyeceği bir şekilde şanlı bir zaferle yardım eder." (Fetih: 3)

Âyet-i kerime'sindeki tebşirata ordumuzu da dahil etsin. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e lütfolunan ilâhi yardımları sevdiklerinin hürmetine bize de nasip eylesin:

"Bir aylık mesafeye kadar (düşmanlarımın kalbine) korku salmakla yardım olundum." (Buhârî)

Küffar; küfrünü yaymak, İslâm'ı parçalamak, müslümanları birbirine düşürmek, İslâm memleketlerini ve hususiyetle bu aziz vatanımızı bölmek için büyük gayret sarfediyor. Terör örgütlerini peydahlıyor, besliyor, büyütüyor, onları bahane ederek iş ve icraatını yürütmeye, İslâm'a, vatanımıza, milletimize ve ordumuza zarar vermeye çalışıyor.

Küffar bu yola girdi, geri dönmeye niyeti yok. Ufukta daha büyük harpler görünüyor. Resulullah Aleyhisselâm'ın âhir-son zamanda yaşanacak diye haber verdiği her şey bir zuhur ediyor. Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Hazretleri yıllarca bu günleri haber vermişler, her daim Ümmet-i Muhammed için, vatanımızın muhafazası, ordumuzun muzafferiyeti için dua etmişlerdi. İşte o günleri yaşıyoruz.

Bize düşen İslâm'ı ve vatanımızı var gücümüzle müdafaa etmektir. Bu uğurda savaşıyor, cihad sahasında at koşturup, kılıç sallayan ordumuza her türlü desteği vermektir. İcap ettiği zaman canımızla, icap ettiği zaman malımızla ve her daim duâlarımızla; bu uğurda, bu yolda, Allah yolunda, vatan uğrunda her türlü fedakârlığı yapmaktır.

Küffar bütün ordularını seferber etmiş durumda. Bizim hissemize, bu milletin hissesine küffarla mücâdele etmek düşmüş, bundan büyük şeref olur mu?

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Hazretleri ordumuzun küffarla, küffarın uzantısı olan terör örgütleri ile mücadelesine daima destek vermişler, teşvik etmişler, her vesile ile bu cihad ruhunu, bu azmi, bu vatan aşkını talim ve nasihat etmişlerdi. Bugünkü harpleri haber vererek müjdeli tebşiratlarda bulunmuşlardı:

"Umuyorum ki Rabb'im yardım edecek, zafer verecek. Allah-u alem Cenâb-ı Hak bu harbi bize verecek, bahşedecek, ihsan edecek inşaallah. Lâkin şüphesiz ki zayıf vereceğiz. Yani bunu böyle bilin."

Bu mücadele ve müdahelenin lüzumu hakkında 2006 yılındaki bir beyanları da şöyleydi:

"Bütün gayeleri Türkiye'yi parçalamak. Onun için asker orayı vurmak zorunda, ne pahasına olursa olsun. An be an ip geriliyor. Kıbrıs'a vurduğu gibi buraya da vurmak zorunda, Amerika'nın bu zihniyetini parçalamak zorunda. Amma harp açılır? Zaten açılacak."

Bu günler başladı. Gün Hazret-i Allah'a sığınma, dayanma ve yönelme günüdür.

O'na sığınıyoruz, O'na dayanıyoruz, O'na güveniyoruz. Vatanımızın muhafazasını, ordumuzun muzafferiyetini O'ndan diliyoruz.

"Gerçek bir dost olarak da Allah size yeter, hakiki bir yardımcı olarak da Allah size yeter." (Nisâ: 45)

"Fırat Kalkanı" Operasyonu vesilesi ile yayınlanan dergimizin kapağı.
Ocak 2017, 280. Sayı.

İdlip Operasyonu ile Türk Ordusu'nun Suriye'ye girmesi üzerine yayınlanan dergimizin kapağı.
Kasım 2017, 290. Sayı.

**"Yâ Rabb'i! Halilullah Mekke İçin Duâ Etti.
Yâ Rabb'i! Resulullah Medine İçin Duâ Etti.
Yâ Rabb'i! Fakir Bu Devlet İçin Duâ Ediyor,
Bu Devlete Zevâl Verme!"**

**"Allah'ım! Ümmet-i Muhammed'i Affet!
Vatanımızı Muhafaza Et! Ordumuzu Muzaffer Et!"
(Ömer Öngüt -Kuddise Sırruh-)**

Felâk Sûre-i Şerif'i (5)

Şubat 208
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 28-29

İstiâze (2)

"Yaratıkların şerrinden." (Felâk: 2)

Başta insanlar ve cinler olmak üzere, zarar verebilecek durumda olan ne ki varsa onların şer ve belâlarından kişiyi ancak Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himâyesi kurtarır. Hiç kimse O'nun irâdesine karşı gelemez, hiç kimse O'nun kudretinden kurtulamaz. Sevdiklerine ulaştırmak istediği rahmetini önleyecek bir kuvvet olmadığı gibi, gadabından kurtaracak bir kuvvet de yoktur.

"Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden." (Felâk: 3)

Yeryüzüne karanlık çöktüğünde, ortalığı korku kaplar, karanlıktan yararlanarak kötü kişiler kötü icraatlarını yapabilmek için fırsat bulurlar, suçlar çoğu zaman gece karanlığında işlenir, ahlâksızlıklar yayılır, hırsızlıklar ve düşmanlıklar çoğalır, bir tehlike ile karşılaşıldığı zaman yardım imkânı az olur.

Bu sebeptendir ki Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bazı Hadis-i şerif'lerinde; güneş battıktan sonra şeytanların her tarafa yayılacağını, kapıların kilitlenmesini, ateşin söndürülmesini, bir çöple bile olsa kapların üzerlerinin örtülmesini, dağarcıkların ağızlarının bağlanmasını, çocukların içeriye alınmasını, hayvanların kapatılmasını, gece evlerden dışarıya çıkmanın azaltılmasını emir buyurmuşlardır.

Karanlığın çökmesi; zulüm ve cehalet karanlığını, karanlık fikirleri, insanın iç âlemini karartan öfke, kin, kibir, şehvet, düşmanlık, haset, kıskançlık gibi kötü huyları da içine alır.

"Düğümleri üfürüp büyü yapan büyücülerin şerrinden." (Felâk: 4)

Bir kimseye büyü yapıp etki altına alabilmek için şeytandan ve yıldızlardan yardım istenir de yapılır. Onun içindir ki sihir yapmak küfürdür.

Şu kadar var ki Âyet-i kerime'de buyurulduğu üzere:

"Allah'ın izni olmadıkça onlar kimseye zarar veremezler." (Bakara: 102)

Müessir olan her şeye tesir etme hususiyeti veren Allah-u Teâlâ'dır. O büyü sebebiyle zuhura gelen zararlar yine O'nun dilemesi ve yaratması ile olur. Bu imtihan dünyasında bu gibi bir takım haller cereyan etmektedir.

İslâmiyet sihri inkâr etmemiş, ancak Tevhid inancına zarar verdiği, İslâm ahlâk ve prensiplerini bozduğu, kötüye kullanıldığı için kesinlikle haram kılmıştır. Bir müslümanın bunlarla meşgul olması katiyetle doğru değildir, bu gibi şeyler küfür basamaklarıdır.

Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Nerede olursa olsun, sihirbaz aslâ iflâh olmaz." (Tâ-hâ: 69)

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Her kim arrâfe, sihirbaza veya falcıya gidip bir şey sorar ve onun dediğini tasdik ederse, Muhammed'e indirileni inkâr etmiş olur." (Bezzâr)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz sihri; **"Helâk edici yedi büyük günah"**tan biri saymıştır.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"Büyücüler kendilerine zarar verip menfaat vermeyecek şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun ki onlar, sihri satın alan kimse için ahirette hiçbir nasip olmayacağını biliyorlardı. Ne fena bir şey karşılığında nefislerini sattılar! Keşke bilmiş olsalardı!"

"Eğer onlar iman edip Allah'tan korksalardı, Allah katında kendilerine verilecek sevap daha hayırlı olurdu. Keşke bilmiş olsalardı!" (Bakara: 102-103)

Fahreddin Râzi Hazretleri Tefsir-i Kebir'inde sihrin sekiz çeşidini saymıştır.

Bu husustaki bilgilerin özeti şöyledir:

1. "Gildânî sihri" Semâvî kuvvetlerle yeryüzüne ait kuvvetlerin karışımı yoluyla meydana getirildiği söylenen ve tılsım adı verilen şeylerdir. Eski bir kavim olan Kildânîlerin tılsım adı verilen bazı acaip şeyler yaptıkları bilinmektedir.

2. Evham sahiplerinin ve kuvvetli kişilerin sihirleridir. Riyazet, uzlet, rukye, muska... ve benzeri bazı yollara başvurarak, ruh ilminin bazı garip olayları ile uğraşırlar. Manyetizma, hipnotizma, fakirizm ve diğerleri böyledir.

Sihrin en aldatıcı ve en tehlikelisi de budur.

3. Cinlerden yardım görme yoluyla yapılan sihirdir, cincilik dedikleri şey budur.

Bugünün ispiirtizmacıları bu cinlerden sayılabilir.

Bu üç kısım sihir, sihrin en meşhurlarıdır.

4. Göz yanıltmak ve el çabukluğu denilen sihirler. Bunlara sihirden daha çok hokkabazlık adı verilir. Bunun esası duyuları aldatmadır. Bu tıpkı gemide ve trende giderken sahili hareket ediyor gibi görmeye benzer. Buna "Göz bağcılık" da denir.

5. Âletlerden istifade ederek acaip şeyler göstermek suretiyle ortaya konan sihirdir ki, Firavun'un sihirbazları böyle yapmışlardır.

Günümüzde sinemalar bunun en canlı misâlidir. Bunların halk üzerindeki hayalî olan etkileri bir sihir tesirinden daha az değildir.

6. Cisimlerin ve bir takım kimyevî maddelerin, ilâçların kimyevî özelliklerinden yararlanılarak yapılan sihirlerdir.

7. Kalbini çelme suretiyle yapılan sihirdir. Sihirbaz şarlatanlık yaparak bir ümit veya korku altında karşıdakinin kalbini çeler, kendine bağımlı kılar, duygu ve düşüncelerine etki ederek telkin altına alır ve yapacağını yapar.

Bu gibi kimseler "İsm-i Âzam duâsını bilirim." der, "Cin çağırırım." der, icabında hünerden, sanattan, paradan, kudretten, nüfuzdan, kerametden, ticaretten ve menfaatten bahseder, karşısındakini dolandırır.

Telkin yoluyla kalpleri çelmenin kötü işleri yürütmede, sırları gizlemede çok büyük tesiri vardır. En âdisinden en maharetlisine kadar çeşitli dolandırıcılıklar hep buna bağlıdır.

8. Koğuculuk, fitnecilik gibi el altından yürütülen gizli fitne, akla hayale gelmeyen bozgunculuk, vasıtalı veya doğrudan tahrikler ve aldatmalar ile yapılan sihirdir ki, halk arasında en çok ve en yaygın kısmı da budur.

Bu sekiz sınıf sihir iki esasta toplanır.

Birincisi sırf yalan, dolan ve sadece saçmalama olan söz ve davranışlarla etki yapan sihir,

Diğeri ise az çok bir gerçeğin suistimal edilmesiyle ortaya konan sihirdir.

HAZRET-İ MUHAMMED

Aleyhisselâm

-Hicretin Sekizinci Yılı-

Huneyn Savaşı (3)

Şubat 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 30-31

Esirler ve Ganimetler:

Huneyn savaşı'nda müslümanların ellerine pek çok esir düşmüş, ganimet malı geçmişti. O zamana kadar bu derece mal ve esirin alındığı Arap tarihinde görülmemiştir.

Resulullah Aleyhisselâm esirlerle ganimetlerin Ci'râne mevkiinde muhafaza olunmasını emrederek hemen Tâif üzerine gitmişti. Tâif'ten dönüşünde Mekke'ye on kilometre mesafede bulunan Ci'râne'de birkaç gün kaldı. Burada esirler meselesiyle ganimetlerin taksimi işiyle uğraştı.

Ci'râne'de bulunan esirlerin sayısı altı bin idi. Ganimet malları da yirmi dört bin deve, kırk bin davardan başka bol miktarda gümüş para idi.

Evtâs muharebesi'nde ele geçen esirler arasında Sa'd oğulları kabilesinden Hâris - radiyallahu anh-ın kızı Şeymâ - radiyallahu anhâ- da bulunuyordu. Şeymâ - radiyallahu anhâ- kendisini esir edenlere, Resulullah Aleyhisselâm'ın süt kardeşi olduğunu söylemesi üzerine derhâl Resulullah Aleyhisselâm'ın huzuruna götürüldü. Resulullah Aleyhisselâm onu görünce tanıdı ve gözleri yaşardı. Yanına oturttu. Kendisine pek çok iltifatlarda bulundu, arzu ederse Medine'ye götürüleceğini, dilerse kabilesine iade edileceğini söyledi. Şeymâ - radiyallahu anhâ- yaşlı bir kadındı. Âilesi'nin yanına dönmeyi tercih ettiği için kıymetli hediyelerle yurduna gönderildi.

Resulullah Aleyhisselâm'ın Şeymâ - radiyallahu anhâ-ya karşı gösterdiği bu muamele, Hevâzin kabilesi'ni ümitlendirdi. Yirmi dört kişilik bir heyet Ci'râne'ye geldi. İçlerinde Resulullah Aleyhisselâm'ın süt annesi Halîme - radiyallahu anhâ-nın mensup bulunduğu Sa'd oğulları kabilesinin temsilcileri de vardı. Hevâzin heyeti:

"Yâ Muhammed! Esir kadınlar içinde senin süt teyzelerin, süt halaların da var. Çocukluğunda sana hizmet ettiler. Seni korudular. Sen müracaat edilecek insanların en hayırlısıdır. Bize karşı da kerem et!" dediler.

Resulullah Aleyhisselâm'dan mallarının, esirlerinin geri verilmesini istediler.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Ben ganimetlerin dağıtılmasını bugüne kadar geri bıraktım. Müracaatta geç kaldınız. Halk etrafımda toplanmış malların taksimini bekliyor. Şimdi sizi muhayyer bırakıyorum. Esirleriniz veya mallarınızdan hangisi sizce daha kıymetlidir?" diye sordu.

Onlar da karılarını, çocuklarını tercih ettiklerini bildirdiler.

O zaman Resulullah Aleyhisselâm:

"Bana ve Abdülmuttalip oğulları'na düşen esirleri size veriyorum. Diğer esirlerin affı için, yarın öğle namazından sonra geliniz.

'Allah'ın Resul'ünü müslümanlar yanında, müslümanları da Allah'ın Resul'ü yanında şefaâtçi yapıyoruz.' diye cemaate başvurunuz!" buyurdu.

•

Heyet ertesi günü namazdan sonra geldiler. Resulullah Aleyhisselâm'ın dediği gibi isteklerini tekrarladılar.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Ben bütün âilemin hissesine düşenleri bırakıyorum." deyince bütün Muhâcirler:

"Biz de hissemize düşeni Allah'ın Resul'üne sunuyoruz!" dediler.

Ensâr da aynı sözleri söyledi, böylece Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Resulullah Aleyhisselâm'ın hareketine iştirak etmiş oldular. Bir dakika içinde altı bin esir serbest bırakıldı.

Esir edilmiş bütün kadınlar, çocuklar kendilerine iâde edilince Hevâzin kabilesi'nin hepsi de müslüman oldu. O sırada kabilenin reisi olan Mâlik, Tâif'te bulunuyordu. Kendisi için Resulullah Aleyhisselâm Hevâzin heyetine:

"Eğer Mâlik gelir müslüman olursa, malları ve esirleri kendisine verdikten başka üstelik yüz deve de veririm." vaadinde bulundu.

Mâlik bu haberi duyunca geldi ve müslüman oldu. Hem hane halkını kurtardı, hem de yüz deveyi alarak geri döndü.

Müslüman olduktan sonra:

"Bugüne kadar insanların içinde Muhammed gibisini ne duydum ne de gördüm." demiştir.

Esirlerden sonra sıra ganimetlere gelmişti. Bu esnada bedeviler sızlanarak:

"Artık bizim de deveden, davardan hakkımızı veriniz!" diye söyleniyorlardı.

Resulullah Aleyhisselâm bir devenin yanında durdu.

Bu sızlananlara karşı:

"Ey insanlar! Niçin sabırsızlanıyorsunuz? Ganimet malları şu vâdinin ağaçları kadar bile olsa dağıtacağım." buyurdu, sonra deveden bir tüy alarak sözlerine devamla:

"Benim sizin ganimetinizle bir deve değil, bir deve tüyü kadar bile alâkam yok. Ancak bunların içinden beşte birini ayırıyorsam, o da yine sizin fakirlerinize sarfolunacak." diye ilâve etti.

Ganimet mallarını dağıtmaya başladı. Bu mallar beşe bölündü, dördü askerlere verildi, birisi Beyt-ül mâl'e ayrıldı. Beyt-ül-mâl hissesinin tasarrufu Resulullah Aleyhisselâm'a âit bir hak idi.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar (84)

Şubat 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 32-33

Mühim Bir Hassasiyet:

İhvanda madde olmayacak, yeme olmayacak, yük olmayacak.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurdular ki:

"Sakın kimseden bir şey isteme! Kırbacın düşse bile, başkasından isteme, inip kendin al!" (Ahmed bin Hanbel)

Devenin üstündesin kamçıyı verin deme, in ve kendin al!

Yani size İslâm'ı anlatmaya çalışıyorum.

Nezaket çok lüzumludur, edep çok mühimdir. Herkes haddini bilmeli, hududunu muhafaza etmelidir, tevâzusundan geri kalmamalıdır. Hakk'a boyun büküp rızâyı gözetlemelidir. Yol bu...

Herkesin ahlâkı, huyu, ayrı ayrıdır. Herkesi buna göre, haline göre idare etmek lâzımdır. Ama onu itmek, bunu kakmak bizim yolumuza yakışmaz.

Sen sen ol Hazret-i Allah'a yönel, âlemin işine karışma, kendi işini yürütmeye bak. Âlemden bana ne! Ben de muhtacım kurtulmaya, o da muhtaçsa kurtulsun.

Havaya uyacağına yola uy be kardeşim! Sese, söze, rüyâyâ bakma; yola bak.

Dünya çalışma yeridir, burada çalışma ihmal edilmeyecek. Çünkü ahirette mertebeler üst üste. Orada herkes şöyle diyecek:

"Keşke biraz daha çalışsaydım da bir üst mertebeye çıksaydım."

Orası ebediyet yurdu; orada herkes *"Keşke!"* diyecek.

Şu halde bu keşkeleri azaltmak için çok çalışmak lâzım. Ne kadar çalışmak lâzım? Gücünün yettiği kadar. Dünya durma, dinlenme yeri değildir.

Menfaat girdiği anda, çok iyi bilinsin ki Hazret-i Allah gayreti çeker alır. Gayreti alınan kimsenin hizmeti de mihnetle olmaya başlar. Mihnetle yapılan hizmeti Hazret-i Allah sevmez.

İlâhi Taksime İtiraz Edenler:

Allah-u Teâlâ dilediğini dilediğine verir, dilediğini dilediğinden alır. O'nun bir kuluna lütuf buyurduğu her hangi bir nimeti kıskanmak, ilâhi taksime itiraz etmek demektir.

Haset eden kimse gıybet ettiği için, ibadetlerinin sevabını da gidermiş olur.

Haset; Allah-u Teâlâ'nın bir kuluna ihsan ettiği nimetlere karşı kıskançlık duymak, o nimetin ondan çıkmasını istemektir.

Allah-u Teâlâ, Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Yoksa onlar, Allah'ın lütfundan verdiği kimselere haset mi ediyorlar?" (Nisâ: 54)

Allah-u Teâlâ şeytanın şerrinden korunmamızı emir buyurduğu gibi;

"Haset ettiği zaman, hasetçinin şerrinden sabahın Rabb'ine sığınırım." (Felâk: 5)

Âyet-i kerime'si ile, haset edenin şerrinden de sakınmamızı tavsiye buyuruyor.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Birbirlerinize buğzetmeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin, birbirinizle alâkayı kesmeyin. Kardeş olun ey Allah'ın kulları!"
(Buhârî - Müslim)

"Hasetten sakının. Şüphesiz ki ateş odunu mahvettiği gibi, haset de sevap ve iyiliklerin yok olmasına sebep olur." (Ebu Dâvud)

"Acı otun balı ifsâd ettiği gibi hased de müminin imanını ifsâd eder."

"İmân ile hased bir mümin-i kâmilin kalbinde kat'iyen birleşmez." (Nesâî)

"Ateş odunu yakıp imhâ ettiği gibi başkasında olan nimetin zevâlini arzu etmek mânâsında olan 'hased' dahî insanın amel ve ibâdetini mahveyler." (Ebu Dâvud)

Gıpta ise güzel bir huydur. Bir kimsede bulunan güzel huyların kendisinde de bulunmasını istemek demektir.

İslâm ahlâkı ile süslenmek ne kadar güzeldir. Her süs dünyada kalır, bu süs ise ahirete intikal eder.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz öyle haşrolunursunuz."
buyurdular, burası çok incedir.

İnsan olarak ölebilmek, insân-ı kamil olarak ölebilmek, siddîk olarak ölebilmek.

"Hayır Aranıyor, Yaşama Değil"

Ne yapacaksın dünyayı? Yiyemezsin, götüremezsin. Nasibini zaten vermiş. Yiyeyeğin kadarı, giyeceğin kadarı var, fazlası ne olacak?

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in bir duâsı var:

"Ey Allah'ım! Gayb ilminle ve mahlûkat üzerindeki kudretinle, hayatı benim için hayırlı gördüğün sürece beni yaşat, ölümü benim için hayırlı gördüğün zaman da beni vefat ettir..." (C. Sağır)

Dikkat ederseniz hayır aranıyor, yaşama değil.

Yapılan hayır, hasenat hep O'nunla yapılır, nefisle yapılmaz. O lütfettiği zaman canını bile seve seve verirsin. Şu halde *"Yapıyorum!"* demeyin de yaptırana şükredin. İçindeki sana o lütfu bahşediyor, o anda O tasarruf ediyor ve sen bir maske oluyorsun. O zaman sen de O'na dön de şükret.

İtimat edin yaşamak ölümden sonra başlar. Şu beden bir elbise gibidir, elbiseden hiç farkı yoktur. Beden ruhun elbisesidir. İnsan gece yatağa yatarken elbisesini çıkarır kenara bırakır. Hiç elbiseyi düşünür mü? Çıkar şu beden elbisesini bu günden yahu! İşte o kadar.

Ahiret için attığımız bir tek adım dahi bizim için faydalıdır. Ama dünya için ne kadar adım atarsak atalım, boş. Gölgenin peşinden koşmaya benzer. Gölge tutulur mu hiç?

Bizim hitabımız üç yeredir:

Birisi gönüle hitap ederiz, gönlünü aç.

Gönlünü açamadın, o zaman gözünü aç.

Gözünü açamadın, bari kulağını aç.

Yatmak için gelmedik bu dünyaya, kabirde çok yatacağız. Ama burada yatarsak orada yatırmazlar...

Allah'ım bu kapından, yolundan bizi ayırma. O tutarsa, muhafaza ederse beraber gideceğiz inşallah; ayrı gayrı değil.

EVLİYÂ-İ KİRÂM

-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN

"HÂTEMÜ'L-EVLİYÂ" HAKKINDAKİ

BEYAN ve İFŞAATLARI (207)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (11)

Şubat 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 34-35

"Menâzilü'l-Kurbe": "Yakınlık Menzilleri" / 2

Hasan İbnü'l-Hasan el-Mervezî, Abdullâh İbnü'l-Mübârek'in Yahya bin Eyyub'dan, onun Ubeydullâh bin Zahr'dan, onun Alî bin Zeyd'den, onun Kâsım'dan, onun Ebâ Amâme - radiyallahu anh-den, onun da Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den bildirdiği Hadis'te bunu Nâfileler Bâbı'nda rivâyet etmiştir.

Nitekim biz, onun üzerindeki farzları yerine getirebilmesini de sabrın içinde bulduk.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den rivâyet edildiğine göre şöyle buyurmuştur:

"Sabır üçtür: [48]

Musîbete karşı sabretmek, itaat hususunda sabretmek, masiyete karşı sabretmek.

Kişi musibete karşı sabrederse; Allah ona üç yüz derece yazar. Her derece arasındaki mesafe, göklerle yer arasındaki mesafe gibidir.

Her kim itaat hususunda sabrederse; Allah ona altı yüz derece yazar. Her derece arasındaki mesafe, arş ile yer arasınca uzanan mesafe gibidir.

Her kim de masiyete karşı sabrederse; ona da Allah dokuz yüz derece yazar. Her derecenin arası iki kere arştan yere doğru uzanan mesafe kadardır." (Kâfi, Usûl, II, s. 91)

Allah, indirdiği pek çok Âyet'te takvânın şanını yüceltmış; takvâ nedeniyle elde edilecek karşılıktan yana çokça vaadde bulunmuştur. İtaatin kabulünü de takvâ ile olursa vaad etmiştir.

Nitekim şöyle buyurmuştur:

"Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder." (Mâide: 27)

Mâsiyetten sakınma; şehveti geri döndürdüğü ve dilemeyi bıraktığı için bunun en zoru olur. Gerek musibetler hakkında onu aldatan, gerek farzların yerine getirilmesi konusunda onu aldatan, gerekse yasaklanan şehvetlerin terki konusunda onu aldatanların en zorlusu budur.

Avâmın musibetlere karşı sabırlı olabildiğini, farzlara karşı da sabırlı olabildiğini; ancak masiyetler karşısında sabırlı olamadıklarını görmez misin?

Bu nedenle muttakîlerin sayıları pek az olur; çünkü cihâdın en zoru şehvetlerin terki hususunda nefisle yapılandır.

Nitekim Dâvud Aleyhisselâm'dan rivâyet edilen şey de böyledir.

Rabb'i ona şöyle buyurmuştur:

"Ey Dâvud! Kendinden ve şehvetlerinden tiksini!.. Şüphesiz ki kalpler şehvetler nedeniyle bocalar; akıllar da ondan dolayı bana karşı mahcup olurlar." (Ebî Süleymân ed-Darânî, Garsü'l-Mevâhibü'l-Âliyye, s. 1/188)

Bir kul, İlâhî emri ve nehyi yakınlık kapısında yerine getirir. Onun şehvetleri terki, O'nun nâfilelerinin en büyüğüdür. Hacc, cihâd, oruç ve namaz gibi diğer taatlardan birini seçtiği vakit, nefsi bu şekilde tezkiye olmaz. Çünkü kalpler Allah'a ancak temizlik ve tasfiye ile vâsıl olur.

Kalplerin temizliği ise ancak dedikodu, hased ve nefsin zayıf ve düşük ahlâkını terk etmekle mümkün olur. Bu ise nâfilelerin en büyüğüdür.

Nâfilelerden iyi amelleri çoğaltıp, her bir kötü ahlâkını terk edince kalbi artık bunun dedikodusunu yapar; tamaya ise ancak yakınlık hususunda kapılır. O artık tamamen boşalmıştır.

[49] Nefsin dilekleri şehvetlerin içindedir. O'nun Rabb'ine yakınlığı kuvvet buldukça dilekleri azalır. Çünkü o, tedbirinde Rabb'ine muvâfakat gösterdikçe onu arttırır, dileklerini söndürdükçe yakınlık derecelerinde yükselmeye devam eder, tâ ki onun büyüğüne ve en yücesine kadar ulaşsın. Burada artık yalnız O'nun dilemesi bâkî kalır.

Bunu benden tebliğ eden kişiye Allah rahmet etsin; zira o, fitneye uğramışlara şöyle diyecektir:

"Muhammed bin Alî (el-Hakîm et-Tirmizî) size diyor ki; Siz vafettiğim şekilde farzları edâ etmedikçe kalplerinizin yakınlık menzillerine vâsıl olması haramdır. Sonra, irâdelerinizi O'nun irâdesine bağlamadıkça bundan sonra vesilelerin dereceleri de sizin kaplerinize haramdır. Sonra, kalplerinizden O'na vâsıl olma dilemesi çıkmadıkça, bundan sonra Mülk'ün Melik'inde, huzur-ı İlâhî'deki en büyük ve en yüksek derece de kalplerinize haramdır. Artık burada kul nasıl bir tama'a kapılabilir? Zira gaybdan Allah'ın tedbiri kendisine ibraz edildiğinde, dilek olarak O'nun eriştiği ona erişecektir. Nitekim O'nun tedbiri şâfi bir rahmetle erişen ilâhî hikmettir. Artık onun nefsinin içindeki dilek de Allah'ın dilemesi olmuştur. Nefsinin tedbiri ise ancak içindeki şehveti harekete geçirir. Nefsinin ya da onun içinden tama'ın ihdas ettiği bu ahmaklıktan hâlâ uyanmayacak mısınız?.."

Hiç şüphe yok ki ismi mübarek olan Allah'ın rahmeti esenlik ve uğurundur, ilâhî hikmet de O'nun huzurundadır. Ümmü'l-Kitâb ise O'nun bir başka kudretindedir.

Sonra onu çıkarıp Ceberût mülkündeki kaza mahalline ulaştırır. Arş'tan kaza cereyan ettiğinde, bütün yaratılmışlar hakkında olmak üzere yere ulaşır. Kazanın hükmedicisinin korkusundan dolayı, onların gözleri arşın altından göz açıp kapanıncaya kadarlık bir sürede bir araya toplanır.

Kaza parçalara bölünüp nihâyet onlara ulaştığında, kimisi cennetlere, kimisi alevlere doğru yönelir; kimi semâvât ehline, kimi yer ehline erişir.

Bu şaşkın câhil ise nefsinin dilemesi ortaya çıktığında kendi nefsini görür. Satvetlerin her biri yerine gelir, ardından vasfettiğimiz şeye göre Rabb'inin tedbiri ona ibrâz edilir.

Zikrettiğimiz korkudan dolayı, O'nun dileğiyle onun kendi dilekleri ölmez, çünkü o basiret ve görüşünü buna tama' ettirmez. Zira onun kalbi bu sifata elverişli değildir.

Sonra, vesilelerin menzillerine ulaşmaya bunun ardından tama' eder; huzur-ı İlâhî'de de bulunur. Ancak, kendisine anlatılan isim ve harfler dışında o huzur-ı İlâhî'nin ne olduğunu da idrak edemez.

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (140)

ABDÜRREZZÂK EL-KÂŞÂNÎ -Kuddise Sırruh- (7)

Şubat 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 36-37

Kemâleddîn Abdürrezzâk el-Kâşânî -kuddise sırruh- Hazretleri ise, "**Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsi'l-Hikem**" adlı eserinde, Hâtemü'l-evliyâ olan zâta ihsan buyurulan ilmi Hâtemü'l-enbiyâ Aleyhisselâm'ın bizzat kendi bâtınından, peygamberlerin ve velilerin ise Hâtemü'l-evliyâ mişkâtından elde ettiklerini beyan etmiş; peygamber olarak zuhur eden Hâtemü'l-enbiyâ'nın zâhir sıfatıyla izhar edemediği bu ilmi, onun bâtınıyla zuhur edecek olan Hâtemü'l-evliyâ'nın izhâr edeceğini haber vermiştir.

Buyurur ki:

"Resullerin hepsi bu ilmi Hâtemü'r-rusul'den elde etmiş; Hâtemü'r-rusul de, aynı zamanda Hâtemü'l-evliyâ olması bakımından, onu kendi bâtınından elde etmiştir. Lâkin risâlet vasfı kendisini ondan menettiği için onu izhâr etmemiştir. O'nun bâtını Hâtemü'l-evliyâ sûretinde zuhûr edince onu izhâr eder. Velhâsıl, resullerin ve velilerin hepsi de onu ancak, Hâtemü'l-evliyâ mişkâtından görebilirler." ("Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsi'l-Hikem"; Ayasofya, nr.: 1901, 20b-21a yaprağı)

Allah-u Teâlâ öyle koymuş, oraya koymuş. Hem nasıl bir kandile koymuş? Hiçbir şey bilmeyen bir kandilin içine koymuş. Kimsenin ümit etmediği bir kandilin içine koymuş. Bunun bir sırrı da azamet-i ilâhîyi bilmeleri ve görmeleri içindir.

Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah büyük lütuf ve kerem sahibidir." (Â-i imrân: 74)

Nitekim İmâm-ı Şârânî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin mürşidi, ümmî bir zât olan Ali Havâss -kuddise sırruh- Hazretleri de Hâtemü'l-enbiyâ ve onun kâmil vârisi Hâtemü'l-evliyâ'dan haber vererek şöyle buyurur:

"Bu ümmette iki hâtem vardır ki, bunlar kâffe-i rütbe ve makâm-ı cami'dirler (bütün rütbe ve makamları üzerlerinde bulundurmaktadırlar) ve her bir makamata (makamlara) vâristirler. Bunlar ehâdiyet cemiyeti (çoklukta birlik) ile ve gerekse vâhidiyette (vahdette) müstağrak kalmışlardır (gark olmuşlardır). Bunların imdat ve istimdatları (yardımları) ehâdî (tek) olsun, vâhidî (bir) olsun, avâlim-i mutlaka ve mukayyedeği (mutlak ve kayıtlı âlemleri) ihata eder. Hatta ne kadar veli gelmiş ve gelecek ise bunların hepsi feyizlerini ve medetlerini bu iki zâttan almaktadırlar.

Bunlardan biri Hâtem-i Enbiyâ, diğeri de Hâtem-i Evliyâ'dır." ("Kitâbü'l-Cevâhir ve'd-Dürer"den naklen)

Allah-u Teâlâ Âdem Aleyhisselâm'ı halketmezden evvel bu iki hatemi halketmiş ve bu iki kandile nasiplerini koymuş, gelen bu iki kandilden alacak. O ikinci kandilin suyu da aslen oradan geliyor.

Şeyh Abdürrezzâk el-Kâşânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsu'l-Hikem**" adlı kitabında; kendisini nübüvvet duvarını tamamlayan son tuğla sûretinde gören Hâtemü'l-enbiyâ Aleyhisselâm'a nisbetle; Hâtemü'l-evliyâ'nın da kendisini, velâyet duvarını tamamlayan altın ve gümüşten yapılmış iki tuğla sûretinde göreceğini beyan buyurmuştur:

"Rüyâ misâl âlemiyle ilgili olduğu için, o kendisinden sözettığımız şeye göre meydana gelen; her hakîkatin biraraya toplanış sûretiyle ilgili bir temsildir.

Peygamber Aleyhisselâm'ın kendi peygamberliği hakkındaki durumu, nübüvvet duvarı ancak kendisiyle kemâle eren tek bir tuğla şeklinde temsîl olunmuştur. Velâyet sûreti ile zuhûr etmeyince de, yalnız Hâtemü'l-enbiyâ olmuştu. Daha sonra ise onun, onu izhâr edeceği için Hâtemü'l-evliyâ'dan uzak olmayan, velâyet tarafı ile ilgili olan yeri temsil edilecektir.

Velâyet'in Hâtem'i, kendi makamını altın bir tuğla sûretinde görürken; Hâtemü'r-rüsûl'ün şeriatıyla meşrûiyet kazanmasından ötürü, zâhir sıfatı yönüyle, onun makamını ise gümüş bir tuğla sûretinde görür. Zira o, ona tâbî olduğu zâhir sûretiyle değil, bâtında Allah'tan alma hususunda Muhammedî şerîata tâbî biri olarak zuhur edecektir. Lâkin onun, suret yönüyle ilgili olan benzerliği de temsil edilmiştir.

Ay nûrunu güneşten elde ettiği gibi; onlar (veliler) de onun velâyetini kaynak edinip ondan istifade ettikleri için, onun velâyetine 'Velâyet-i şemsiyye' (Güneş

velâyeti) adı verilir; diğer velilerin velâyeti ise 'Velâyet-i kameriyye' (Ay velâyeti) diye isimlendirilir." (Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsu'l-Hikem; Ayasofya, nr.: 1901, 21^a-21^b yaprağı.)

Hazret'in bu beyanlarından anlaşılıyor ki; Resulullah Aleyhisselâm'a âit o tuğlanın içinde Hâtem-i evliyâ da mevcuttu.

Binaenaleyh onda olan ona intikal etti. Oraya intikal ettiği için bu sefer intikal eden yerde kaldı. O altın tuğlanın içinde gizlilik var, o gizlilik de Hâtem-i evliyâ idi. Yani o tuğlanın içinde o da vardı. Asıl tuğlayı o tamamlayacak.

Bu intikalin küllîsi Resulullah Aleyhisselâm'a âittir. Fakat o nübüvveti ve risaleti kullandı, velâyeti kullanmadı. Amma o hepsine mazhardı. Velâyeti ona bıraktığı için, o da o altın tuğlaya dahil olmuş oldu. Bütün hususiyetler velâyettedir.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

İbtilâ ve İmtihan (18)

Şubat 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 38-39

Bir Müminin Hayatında İbtilânın Yeri ve Önemi (5)

Günahlar Yüzünden Gelen Musibetler (2)

Hûd Aleyhisselâm da kavmini tevbe ve istiğfara dâvet etmişti:

"Ey kavmim! Rabb'inizden mağfiret dileyin, sonra O'na tevbe edin ki üzerinize gökten bol bol yağmur indirsin, kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkâr olarak yüz çevirmeyin." (Hûd: 52)

Bu Âyet-i kerime'lerde tevbe ve istiğfarın her şeyin husûlüne vesile olduğu bildirilmektedir.

•

Yağmur duâsında istiğfar etmek de bundan dolayı meşru olmuştur.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- halkla beraber üç gün yağmur duâsına çıkmış, istiğfardan başka bir şeyle meşgul olmamıştır. Ashâb-ı kiram'dan bazıları:

"Yâ Ömer! Biz buraya rahmet duâsına geldik, sen rahmet duâsı ile meşgul olmadın!" dediklerinde:

"Ben semânın yağmur damarlarıyla duâ ettim."

Buyurmuş ve Nuh Aleyhisselâm'ın kavmine söylediği sözleri beyan eden Âyet-i kerime'leri okumuştur.

•

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivayete göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Her kim istiğfara devam ederse, Allah-u Teâlâ o kimseyi her darlıktan kurtarır, her sıkıntısına bir ferahlık verir ve onu hiç ummadığı yerden rızıklandırır." (Ebu Dâvud)

Diğer Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Bir kul işlemiş olduğu günah sebebiyle rızıktan mahrum edilir." (İbn-i Mâce)

"Zamanınızdan şikayetinize sebep olan şeyler, amellerinizin bozukluğundandır." (Beyhâkî)

•

Bu noktada mühim bir hususu da arzetmiş olalım:

Allah-u Teâlâ'nın ateşten koruma emr-i şerifini bilen biliyorsa da, nerede ve nereden başladığı bilinmediği için herkes kabahati çocukta arıyor. Kendi kusurunu hiç bilmiyor ve görmüyor.

Bize düşen vazifelerimizi yapmamışsak, onlardan bir şey beklemeye de hakkımız yoktur. Ne verdik ki ne bekleyeceğiz?

Evine helâl lokma, seçme lokma kazanıp getirdin mi? Haramla beslenen bir vücut hep kötü şeylere meyleder. Bu gibi kimselerin âsi olması gayet tabiidir.

İslâm'da çocuğun eğitimi kadının hamilelik dönemi ile başlar ve ömür boyu sürer.

Bir temsil:

İstanbul'da medfun bulunan Şeyh Vefa Hazretleri'nin küçük oğlu, yoldan geçen sakaların su tulumlarını iğne ile delmeyi âdet hâline getirmiş. Sakalar bu durumu bu sâlih zâta söylemeye utanırlar. Nihayet bir gün tahammül edemeyip Şeyh Vefa Hazretleri'ne meseleyi intikal ettirirler.

O da kendi kendine bunda çocuğunun değil, ya annesinin ya da kendisinin suçu olabileceğini düşünür ve derin bir murakabaya dalar. Bir hatasını göremeyince hanımına sorar. Hanımı iyice düşünür ve der ki:

"Efendi ben bu çocuğa hamile iken komşuya misafirlığe gitmiştim. Masanın üzerinde portakallar vardı. Çok canım istedi, söylemeye utandım. Bir ara ev sahibinin yokluğundan faydalanarak elimdeki iğneyi batırdım ve portakaldan çıkan suyu azıcık emdim."

Bu cevabı alan Şeyh Vefa Hazretleri: **"Hemen git komşudan helâllik al."** buyurur. Ertesi günden itibaren, hiç tembih etmedikleri halde çocuk da bu huyundan vazgeçer.

Bu durumdan çok hislenen anne: **"Benim güzel yavrum, en ufak hatamı bile gizlemedin!"** der.

Görülüyor ki hamile olsun veya olmasın her kadının yediklerine ve içtiklerine dikkat etmesi, küçücük hatalarının gelecekte çocuğa yansıtacağını unutmaması gerekir.

Çoluk-çocuğunuza hemen iftira etmeyin, onları kabahatli bulmayın. Çocuğunuzun yaptığı bütün hataları önce kendinizde yoklayın. Siz kendinizi görmüyorsunuz, hatayı çocuklarınızda buluyorsunuz.

Çocuk bunu yaptı amma anne babanın icraatını yaptı.

Vazifesini yapmayan anne baba, kabahati kendisinde arasın.

Hiç unutmam. 1954'te Yugoslavya'ya gitmiştik. Polis karakoluna gidip oraya geldiğime dair haber vermem lâzımmış. Caddeden geçerken babamızın arkadaşları bir dükkanda toplanmışlar. Yabancı bir kimsenin geldiğini görünce merak ediyorlar ve soruyorlar. Geleceğimizi bilen birisi: **"Bu filân kişinin çocuğudur."** diyor. İçlerinden birisi ağlıyor. Niye ağladığını soruyorlar.

Diyor ki:

"Ağlıyorum, zira kimin helâl lokma yedirdiğini gördünüz mü? Ben ise yediremediğim için ağlıyorum."

Akıllı adammiş, çocuğun iyiliğini babaya atfediyor.

Tevbeyi Hatırlatacak Musibetler:

Allah-u Teâlâ Tevbe Sûre-i şerif'inin 126. Âyet-i kerime'sinde, münâfıkların belâ ve musibetlerden ders almadıklarını, intibaha gelmediklerini, küfürlerinde ısrar ettiklerini beyan buyurmaktadır:

"Onlar her yıl bir veya iki defa çeşitli belâlara uğratılıp imtihana çekildiklerini görmüyorlar mı? Böyleyken yine de tevbe etmiyorlar, ibret almıyorlar." (Tevbe: 126)

Zaman zaman kendilerine suçlarını itiraf ettirecek durumlara düşüyorlar. Tevbeyi hatırlatacak türlü türlü belâlara, hastalık gibi musibetlere uğratılıyorlar. Kendilerine gidişatlarının ne kadar vahim olduğunu, küfre kaydıklarını, dinden çıktıklarını hatırlatanlar da bulunuyor. Fakat ne mümkün? Başlarına gelen belâların neden ileri geldiğini anlamıyorlar. Kendilerine verilen öğütlerin ne kadar uyulmaya lâayık olduğunu mülâhaza etmiyorlar. Nifaklarına tevbe edip, İslâm'a sarılmaya yanaşmıyorlar. Ne içinde buldukları nifaktan dönüyorlar, ne de ibret alıyorlar.

"Allah onların kalplerini imandan çevirmiştir. Çünkü onlar gerçeği anlamayan kimselerdir." (Tevbe: 127)

Kıt düşünceleri, hakikati aramaktan mahrumiyet-leri sebebiyle bu âkıbete müstehak olmuşlardır.

Nitekim daha önce geçen kavimleri de Allah-u Teâlâ birçok ibtilâlara, belâlara uğratmıştır. Fakat onlar ibret alıp iman etmemişlerdir.

Sonra onlara bolluk vermiş, o bolluk içinde zevk ve sefa sürerlerken yok edivermiş. Hûd ve A'râf Sûre-i şerif'lerinde bunlar hakkında mufassal bilgiler vardır.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İSLÂM İLMİHALİ

HACC (37)

HACC HAKKINDA BİR TATBİKAT (21)

15. Kurban:

• Taşları attıktan sonra kurban kesilir. İfrad Haccı yapanların "**Şükür kurbanı**" kesmeleri vacip değildir. Arzu ederlerse sevap için nafîle olarak kesebilirler. Bu kurbanın etinden sahipleri yiyebilir.

• Temettu ve Kıran Haccı yapanlara şükür kurbanı kesmek vâciptir. Kıran Haccında şükür kurbanı kesemeyen kimse, bayramdan önce üç gün, evine döndükten sonra yedi gün olmak üzere on gün oruç tutar.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Hacc'ı da Umre'yi de Allah için tamamlayın." (Bakara: 196)

Şartları ve farzlarıyla, hiçbir şeyi eksik bırakmadan, tam mânâsıyla ve Allah için yerine getiriniz.

"Eğer bunlardan alıkonursanız, o zaman kolayınıza gelen bir kurban gönderin." (Bakara: 196)

Hastalık ve düşman tehlikesi sebebiyle Hacc ve Umre'yi tamamlamanız engellenirse ve ihramdan çıkmak isterseniz; kolayınıza gelen deve, sığır veya koyundan birini kurban kesmeniz gerekir. Sığır veya deve kesilmesi daha faziletlidir. Bu Âyet-i kerime'den dinde kolaylığın esas olduğu anlaşılmaktadır. Hacc'ın birinci gayesi farz olan ibadeti ifâ etmektir.

"Bu kurban, kesileceği yere varıncaya kadar da başınızı tıraş etmeyin." (Bakara: 196)

Burada henüz Hacc ve Umre tamamlanmadan karşı karşıya kalınması mümkün olan hallerden ve bu durumdan nasıl çıkılabileceğinden sözedilmektedir.

Böyle bir durumda ihramlı bir kimse, ihramdan çıkmak isterse, Harem-i şerif'e kolayına gelen bir kurban gönderir. Gönderdiği kimse ile bir gün kararlaştırır. O gün gelip de kurbanın kesildiği zamanı hasıl olduğu zaman başını tıraş edip ihramdan çıkabilir.

Âyet-i kerime'de geçen "**Hedy**"; deve, sığır, davar cinsinden Beytullah'a hediye edilen kurbanlıkların ismidir ki, en azı bir koyun veya keçidir. İhramdan çıkmak; saçları tıraş etmekle gerçekleşeceğine ve ihram esnasında saçlar tıraş edilmeyeceğine göre, şayet saçların tıraş edilmesi zarureti ortaya çıkarsa yapılacak olan durum nedir? İşte bu hususu Allah-u Teâlâ şöyle açıklamaktadır:

"İçinizden her kim hasta olursa veya başında bir rahatsızlığı varsa ona oruç veya sadaka veya kurban olmak üzere fidyeye gerekir." (Bakara: 196)

Bu, umumi hükümden sonra istisnâî bir hükümdür. Tıraş olmayı gerektirecek zorunlu bir durum ortaya çıkarsa, bunun da hükmü açıklanmış bulunuyor.

Bahis mevzuu edilen fidye; ya üç gün oruç tutmak veya altı fakire (üç sa' miktarınca) sadaka vermek veya en az bir koyun olmak üzere bir kurban kesmektir. Böyle bir kimse muhayyer bırakılır, bunların hangisini yaparsa yeterlidir.

"Emin olduğunuz vakitte kim Hacc zamanına kadar Umre ile faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban kesmek gerekir." (Bakara: 196)

Şayet siz bir engel ile karşılaşmadan Hacc'ın erkânını edâ etme imkânını bulur ve Temettu Haccı yapmak isterseniz, kendinize kolay gelen cinsten bir kurban kesin. Allah-u Teâlâ'nın bu beyanından Temettu veya Kıran Haccı yapan kimsenin kurban kesmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Eğer kurban kesmek imkânı bulamayacak olursa ne yapacaktır?

Bu hususta Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Kurban kesemeyen kimse Hacc günlerinde üç, memleketine döndüğü zaman da yedi olmak üzere tam on gün oruç tutar." (Bakara: 196)

Yani kurban kesmek imkânı bulamayan bir kimse on gün oruç tutar. Müstehap olan Zilhicce'nin yedinci, sekizinci ve dokuzuncu günleridir. Geriye kalan yedi günü de memleketine dönüşte tamamlar.

Temettu veya Kıran Haccı yapan kimse şükür kurbanı kesmeye gücü yetmez ve kurban bayramından önceki üç gün orucu da tutmamış bulunursa, sonraki yedi gün de tutması gerekmez. Bunun yerine kurban kesmesi gerekir.

"Bu söylenenler, âilesi Mescid-i haram civarında oturmayanlar içindir." (Bakara: 196)

Bu şekildeki Temettu müsaadesi Harem mikatlarının dışında kalan âfâkiler içindir. Mekkeliler'in ve Mikat sınırları içinde yaşayanların ise Kıran ve Temettu Haccı yapmaları helâl değildir. Onlar yalnız İfrad Haccı yaptıklarından, şükür kurbanı kesmeleri gerekmez.

"Allah'tan korkun. Biliniz ki Allah, azabı pek şiddetli olandır." (Bakara: 196)

İşte bu hükümleri yerine getirmenin yegâne teminatı takvâdır. Öyleyse; Bu ulvî vazifenizi Rızâ-i Bârî'ye uygun bir şekilde ifâ ediniz.

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

**"Ashâbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz."
(Beyhâkî)**

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- (53)

Şubat 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 41

İltifât-ı Peygamberiye Mazhariyetini Gösteren Bazı Hadis-i Şerif'ler:

Amr İbn-i Âs -radiyallahu anh-den rivayete göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Amr -radiyallahu anh-ı, Zât-ı Selâsil Gazası için teçhiz olunan asker üzerine kumandan olarak göndermişti.

Amr -radiyallahu anh- anlatıyor:

"Bu gazadan döndüğümüzde Resulullah'ın huzuruna girdim ve:

Yâ Resulellah! Ashâb içinde size en sevimli kimdir? diye sordum.

Resulullah: "Âişe'dir!" buyurdu.

Erkeklerden kimdir? dedim.

Resulullah: "Âişe'nin babası!" buyurdu.

Sonra kimdir? dedim.

Resulullah: "Ömer İbn-i Hattâb" buyurdu.

Sonra Resulullah bir takım ricâlin adlarını saydı.

Amr İbn-i Âs -radiyallahu anh- der ki:

Resulullah beni en sonraya bırakır korkusuyla sustum da başkalarını sormadım." (Sahîh-i Buhârî: 1488)

Abdullah İbn-i Abbâs -radiyallahu anhümâ-dan şöyle dediği rivâyet olunmuştur:

"Ömer İbnü'l-Hattâb -radiyallahu anh- vefât ettiği zaman onu hayır ile şehâdet ettiğimiz sırada ben, bir cemaat içinde ayakta idim, Ömer -radiyallahu anh-in nâşî tabutuna konmuştu. Cemaat Ömer İbnü'l-Hattâb -radiyallahu anh- için Allah'a duâ ettiler.

Birisi omuzuma dirseğini koymuş şöyle diyordu:

"Ey Ömer! Allah sana rahmet etti. Ben, Allah'ın muhakkak seni, iki dostunla (Resulullah Aleyhisselâm ve Ebu Bekir -radiyallahu anh-le) beraber bulunduracağını kuvvetle umuyorum.

Çünkü ben, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in çok defalar:

"Ben, Ebu Bekir ve Ömer'le şöyle oldum.

Ben, Ebu Bekir ve Ömer'le şöyle işledim.

Ben, Ebu Bekir ve Ömer'le şuraya gittim." dediğini işitmiştim.

Bunun için ben, Allah'ın seni "Hücre-i Saâdet'te" iki dostunla beraber bulunduracağını kuvvetle umardım.

İbn-i Abbâs -radiyallahu anhümâ- der ki:

Bir de dönüp baktım ki; bu hitâbe sahibi, Ali İbn-i Ebî Tâlib -radiyallahu anh-dir." (Sahih-i Buhârî: 1493)

Enes İbn-i Mâlik -radiyallahu anh- anlatıyor:

Resulullah Aleyhisselâm'a bir zât gelerek:

"Kıyamet ne zaman kopacak Yâ Resulellah!" dedi.

Resulullah Aleyhisselâm ona:

"O gün için ne hazırladın?" diye sordu.

"Farz namazlardan, oruçlardan, sadakalardan başka fazla bir ibadetim yoktur. Fakat Allah ve Resul'ünü çok seviyorum." deyince şöyle buyurdu:

"Sen sevdiğinle berabersin." (Tirmizî)

Hadis-i şerif'i rivâyet eden Enes -radiyallahu anh- der ki:

"Biz Resulullah Aleyhisselâm'ın bu sözüne sevindiğimiz kadar hiçbir şeye sevinmemiştik.

Ben de Resulullah Aleyhisselâm'ı, Ebu Bekir'i ve Ömer'i seviyorum ve bu sevgim sebebiyle onlarla beraber olacağımı umuyorum. Velew ki onların hayır işlerine benzer hayır ve ibadet işlememiş olayım." (Sahih-i Buhârî: 1495)

●Ebu Bekir -radiyallahu anh- ile Ebu Derda -radiyallahu anh- beraberce bir yolda giderlerken dar bir yere geldiler, Ebu Derda -radiyallahu anh- önde Ebu Bekir -radiyallahu anh- arkada yürüyorlardı. O sırada Resulullah Aleyhisselâm ile karşılaştılar.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Ebu Derda -radiyallahu anh-e hitaben:

"Neden Ebu Bekir'in önünde yürüyorsun? Ona hürmet etmen gerekmez miydi?" buyurmuşlardır." (Taberâni)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Afrin Operasyonu Tarihin Dönüm Noktalarından Birisidir!

Uğur Kara – Şubat 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.42-45

Türkiye uzun zamandır terör koridoruna izin vermeyeceğini her şekilde adeta haykırıyordu. Ancak Amerika bu sesi duymak istemedi. Mücessem bir kibir putuna dönüşmüş Amerikan zihniyeti gelen fırtınayı göremedi.

Türkiye tarihi bir adım attı. Amerika'nın tasmalı bekçilerini yok etmek için Afrin'e girdi.

Bu operasyon gerçekten çok lüzumlu, çok yerinde, önümüzdeki muhtemel tehlikelerin önüne set çeken çok kritik bir hamle oldu.

Kahraman Mehmetçığımızı, aslanlarımızı Allah'a emanet ederiz. Allah yar ve yardımcısı olsun. Küffara karşı şanlı zaferler bizim olsun.

Bu operasyon "Terörist" yaftasını en çok hak eden iki devlete, İsrail ve Amerika'ya büyük bir şamar oldu.

Bu operasyon, "Arkamda Amerika var!" diyerek gemi azıya alan taşeron tasmalı bekçilerin tepesine balyoz indirdi.

Bu operasyon zayıflamış, harp kabiliyetini kaybetmiş bir Türk ordusu hülyası gören bütün Haçlılara ve düşmanlarımıza büyük bir gösteriş oldu, küffarın tarihten gelen "Türk korkusu"nu canlandırdı.

Bu operasyon "Amerika'ya rağmen bir şey yapamayız" zihniyetindeki "Öğretilmiş çaresizlik" sendromu yaşayan içimizdeki korkaklara büyük bir cevap oldu.

Bu operasyon küffara karşı milletimizi birlik ve beraberliğe sevkeden büyük bir heyecan oluşturdu.

Elhamdülillah.

Türkiye uzun zamandır terör koridoruna izin vermeyeceğini her şekilde adeta haykırıyordu. Ancak Amerika bu sesi duymak istemedi. Mücessem bir kibir putuna dönüşmüş Amerikan zihniyeti gelen fırtınayı göremedi. Teröristlere uçaklarla, tırlarla silah verdi, açıkça "Ordu kuruyorum" diye ilan etti. Türkiye'yi kendisine karşı harekete geçmeye mecbur etti. Ve bıçak kemiğe dayandı.

Türkiye bu harekât ile hem Amerika'nın bu kibir putunu parçalamış oldu, hem de yakın tarihimizdeki önemli bir kilometre taşı daha geçilmiş oldu. Zira aynı zamanda Türkiye'de de yıllarca kök salmış olan "Amerika'ya karşı bir şey yapamayız." zihniyeti böylece tarumar oldu. Tekerlek bir tümseği daha aştı. Dikkat ederseniz daha 5-10 yıl öncesine kadar "Biz silah yapamayız, Amerika'dan daha iyisini mi yapacağız." diye özetlenebilecek bir zihniyet vardı. Bugün eser yok. Türkiye her türlü silahını kendisi yapmaya çalışıyor ve yapıyor da. Yıllar önce bu zihniyet yok olmaya başladığında "Tekerlek tümseği aştı, artık önümüz açık" mealinde yazılar yazıyorduk. Hamdolsun bugünlere geldik. Bu harekâtı bugün bütün bu büyük devletlere rağmen yapabiliyorsak harp sanayimizdeki gelişmelerin bunda büyük katkısı var.

Düşmanlarımız Korksun:

Amerika bize düşmanlık yaptıkça; gözümüz açılıyor, harp sanayiimiz gelişiyor, milletimiz kenetleniyor, dünya milletlerinin bize olan sempatisi artıyor.

Küffarın bize karşı olan düşmanlığı gayretimizi, azmimizi artırıyor.

Zira gayretimiz Allah için olduğundan, Hazreti Allah bize kuvvet, maddî ve manevî destek veriyor. Küffarın kalbine korku salıyor.

"Ben kâfirlerin yüreğine korku salacağım. Artık siz de vurun boyunlarının üstüne! Doğrayın parmaklarını!" (Enfâl: 12)

Amerika'nın arkasında şeytanı, silahı, yalanı, dolanı, sinsiliği, alçaklığı, şerefsizliği, her biri kibir abidesi askerleri olabilir, ancak bütün bunların Hazret-i Allah'ın desteklediği bir ordu karşısında ne hükmü var?

Allah'ın korku saldığı bir yürek Allah yolunda şehit olmaya can atan arslan yürekli bir vatan evladı karşısında ne yapabilir?

Bilin ki; ne yaparsanız yapın, zillet sizin, zafer bizimdir. Bu uğurda can vermek bizim için bir şereftir. Zira Allah'ın emanet ettiği bu ten elbisesini Allah yolunda feda etmekten daha büyük bir şeref olabilir mi? Üç günlük dünyada bir gün fazla yaşamaktansa Hazret-i Allah'ın huzuruna, O'nun uğruna, O'nun emanetini feda ederek çıkmaya can atan bir ordu karşısında ne yapabilir?

Bunlar bütün dünyaya büyük bir şeytanî düzen kurmaya çalışıyorlardı, ancak Hazret-i Allah bu düzenlerini çatır çatır yıkıyor, parça parça yırtıp atıyor. Bu aziz milleti, bu milletin ordusunu da bunların bu sahte düzenini yıkmak için kullanıyor. FETÖ'nün hezimetini ile başlayan, Fırat Kalkanı, Kudüs itirazı ve bugün Afrin harekâtı ile taçlanan süreç İsrail ve Amerika'nın hesaplarını alt-üst ediyor, bütün dünya bunların içyüzünü ikrah ederek seyrediyor.

Hazret-i Allah'ın yardım ve desteği olmasa idi, bu kadar küfür ordusu, içimizdeki bu kadar hain karşısında değil zafer kazanmak, ayakta bile duramazdık. Planlarını da ona göre yapmışlardı.

Elhamdülillah Rabb'il âlemin!

Küffarın düzenini, -şimdilik- DEAŞ, PKK, FETÖ gibi taşeronlarını biçe biçe gidiyoruz. Bir gün sahiplerine de sıra gelecek. Onlar bu harplerin planını yapıyor. Biliyoruz. Bekliyoruz.

Karşılarna almaya cüret ettikleri ordunun ne olduğunu yeni yeni anlıyorlar. Daha da anlayacaklar inşaallah.

"Şu kopan fırtına Türk ordusudur yâ Rabbi.

Senin uğruna ölen ordu, budur yâ Rabbi.

Tâ ki yükselsin ezanlarla müeyyed nâmın,

Galib et, çünkü bu son ordusudur İslâm'ın."

(Yahya Kemal Beyatlı)

"Deviren, kırıp döken, silip süpüren yaman bir kasırgayı seher yeli gibi yumuşaklaştırmak mümkün müdür? Korkunç dalgalarını kabarta kabarta yürüyen bir denizi birden sakinleştirmek kabil midir? Yıldırımını güle çevirmek imkânı var mıdır?"

İnsanlar ve hatta tabiat bu sorulara: "Hayır, hayır, hayır!" demekte tereddüt etmez, değil mi?...

Halbuki ben kasırganın seher yeline, coşmuş denizin sevimli bir göle, yıldırımın güle inkılap ettiğini gördüm!

Türk'ten bahsediyorum. Düşmanına saldırırken amansız bir kasırgaya, korkunç bir denize ve insafsız bir yıldırıma benzeyen Türk, dost yanında ve silahsız kalmış düşman karşısında bir seher yelidir, berrak bir göldür. Gönül açan bu yeli kasırgaya, göz kamaştıran bu gölü coşkun bir denize, ıtrında asalet uçan bu gülü yıldırıma çevirmek, tabiatı da inciten bir gaflet olur." (İtalyan Şair Torquato Tasso)

Bir gün Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz'e, kendisiyle birlikte muhârebe edenlerden biri muhârebe esnâsında: "Böyle bir fitnenin içinde bu işin sonu ne olacak?" diye sordu. O da: "**Din kıyâmete kadar bâkîdir.**" dedikten sonra bir müddet başını

önüne eğdi, öylece kaldı, hatta etrâfındakiler uyudu zannettiler. Sonra Hazret-i Ali - radiyallahu anh- Efendimiz başını kaldırıp üç defâ: "**Ni'mel Etrâk, ni'mel Etrâk, ni'mel Etrâk!**" = "**Türkler ne güzeldir! Türkler ne güzeldir! Türkler ne güzeldir!**" dedikten sonra: "**Din Türkler elinde kalacak, Türkler ile yücecek ve kıyâmete kadar bâkî kalacak!**" buyurdular. (Şeyh Şerâfeddîn ed-Dağîstânî -kuddise sırruh-, "Menâkıb-ı Şerefiyye")

Afrin Operasyonu'nun Önemi, İsrail ve ABD'nin Niyeti:

Yahudiler Ortadoğu'daki bütün aktörler için büyük bir kaos ve harp planlıyorlar. İran, Rusya ve Türkiye dahil.

Ortadoğu-İsrail merkezli "Küresel Kraliyet" hülyası için düğmeye basanlar, bu amaçlarına ulaşmak için bu coğrafyada büyük devletleri, orduları yok edip sahaya kendi güdümlerindeki PKK gibi taşeronlarını sürmeye çalışıyorlar.

Temel amaç ve strateji budur.

Amerika'nın mantıksız, kendi çıkarlarına aykırı icraatlarının sebebi de budur.

Kendi ülkesini, Amerika'yı düşünen bazı Amerikalıların yapılan yanlışları konuşması bizi aldatmasın. Bir zamanlar nasıl ki bu memleket neredeyse FETÖ'nün dolayısı ile Amerika ve yahudinin esiri haline gelmek üzereydi ise benzer şekilde Amerika yahudiler tarafından net bir şekilde esir edilmiştir. FETÖ eliyle Türkiye'de yapamadıklarını Amerika'da 200 yıldır yapıyorlar.

Bu sebeple Amerika'dan kendi çıkarlarına uygun, mantıklı, uluslararası hukuka ve adalete uygun icraat bekleyenler boşuna beklemesinler. Zira yahudiler "Küresel Kraliyet" düğmesine bastılar. Amerika ise her daim bunların isteklerini yerine getiriyor. Son Kudüs kararında olduğu gibi.

Mantıkla düşününce PKK gibi bir terör örgütünü açıktan destekleyerek Türkiye'yi karşısına almak Amerikan çıkarlarına hizmet etmeyen çok saçma bir icraat değil mi?

Yıllardır birlikte hareket ettikleri İngiltere'yi ve diğer Avrupa devletlerini Ortadoğu'dan itekleyip karşılıklarına almaları da aynı şekilde hiç mantıklı değil. Dünya âdeta Hitler Almanya'sına benzer bir ülke ile karşı karşıya. Savaşmak istemeyen, savaşın zararını, nükleer silahların yıkıcılığını bilen bir dünyayı zorla savaşa iteklemek hangi mantıkla açıklanabilir?

Bu şekilde mantıkla düşünürseniz, İsrail istiyor diye gidip İran'a vurmak da Amerikan çıkarlarına hizmet eden bir icraat değil.

Yine Rusya ile harbedip nükleer silahların da devreye girdiği büyük bir harbe sebep olmak hele hiç mantıklı bir şey değil.

Birçok yazar ve yorumcu bugün yaşananları, Amerika'nın ne yapmaya çalıştığını anlamlandırmaya, olabilecekleri tahmin etmeye çalışıyor.

Tabii Amerika'dan -büyük devlet aklına yakışmayacak şekilde bunca saçma ve mantıksız icraatına rağmen- hâlâ mantıklı icraatlar beklendiği için tahminler de ona göre güdük kalıyor.

Halbuki Amerikan siyasetinde mantık aramak beyhudedir. İsrail ve Amerika'da kıyamete yakın "Küresel Kraliyet"i kuracak olan "Mesih"in gelmek üzere olduğuna inanan fanatik, radikal dinciler iktidardadır. Tek mantıkları; İsrail'in çıkarı ve "Küresel Kraliyet" hedefine ulaşmaktır.

Bu pencereden bakılınca bu mantıksız siyasetlerin amacı şöyle ortaya çıkıyor:

"Devletleri yok et, orduları dağıt, yerel işbirlikçilere, taşeronluğu kabul eden katil teröristlere devlet vaat et."

Bu yüzden İsrail çevresindeki belli bir sıkletin üzerindeki her devlet, İran, Arabistan, Mısır, Rusya ve Türkiye bunlar için bir hedeftir.

Bütün bu ülkelerin aslında bir olup Amerika'yı defetmesi gerekir. Aksi halde Amerika manivelası ile bu ülkelerin hepsi teker teker hedef olacak.

Ancak heyhat ki, herkes kendi kısır çıkarının peşinde. Yaklaşan tehlikeyi görmekten aciz. İsrail ve Amerika'nın en büyük hedefi durumundaki İran Türkiye'nin Afrin operasyonuna karşı çıkıyor. Başına geleceklerin farkında değil. Amerika gibi İran da kendisine çok güveniyor, "Amerika bana saldıramaz" diye hesap ediyor. Büyük hata yapıyor.

Türkiye hesabını şuna göre yapmalıdır:

İsrail kararlı. Amerika manivelasını kullanarak gerekirse büyük harpler çıkartmak istiyor. Bu ülkeleri içeriden yıkamazsa cepheden saldırtacak, en son Türkiye'ye gelecekler.

3. Dünya harbi çıktığında, Amerika; İran ve Rusya'ya vurduğunda olabilecekleri bir düşünelim:

İran'da oluşacak boşluk ve vakumda Amerika ve İsrail'in yapmayı deneyecekleri ilk şey tıpkı Suriye'deki gibi PKK'yı İran toprakları üzerinde bir devlet haline getirmeye çalışmaktır.

İran ve Rusya'nın bölgeden çekilmesi ile Akdeniz'den (Lübnan ve Suriye'den) Afganistan ve Pakistan'a; Körfez ülkelerinden Kafkasya'ya kadar bütün bu kuşakta bugünkünden çok daha büyük bir kaos ve boşluk oluşabilir. Bu ülkelerin desteği ile ayakta duran Esed rejimi yıkılabilir. Suriye ve Irak'ta yeni ve daha büyük boşluk ve kaos oluşacaktır. Zaten amaç bu. Ve hemen bu boşlukları PKK gibi terör örgütleri ve yerli işbirlikçilerle doldurmaya çalışacaklar.

Türkiye'den o kadar çekiniyorlar, Türkiye ile karşılaşmaktan o kadar korkuyorlar ki, önce Türkiye'nin muhtemel bütün müttefiklerini, -Rusya dahil- yok etmeyi, düşmanlarını büyütmeyi deneyeceklerdir.

Bütün bu senaryolarda PKK tehdidinin ne kadar büyüyebileceğini hesap edebiliyor musunuz?

İşte tam da bu sebeple Türkiye'nin Afrin operasyonu ve PKK'ya karşı Fırat'ın doğusu da dahil operasyona devam edeceğini açıklaması çok önemli, çok lüzumlu ve çok yerindedir.

Türkiye bugünden ön almak, oluşturulacak yeni boşlukların kendi aleyhine bir vakuma dönüşmesini engellemek zorundadır.

PKK'yı Kullanıp Atacaklar:

Farz-ı muhal PKK İsrail planları doğrultusunda geniş bir alanda hakimiyet kurmuş olsa nasıl bir devleti olur?

İngiltere Şerif Hüseyin'e büyük bir Arap devleti vaad etmişti, elinde kala kala Ürdün kaldı.

PKK'nın büyük Kürdistan haritası ile Ermenistan'ın büyük Ermenistan haritası neredeyse birbirinin aynı.

Türkiye'nin doğusunda Ermeniler "Büyük Ermenistan" hayali kuruyor harita yayınlıyor, PKK ve Barzani devlet hayali kuruyor harita yayınlıyor, İsrail "Büyük İsrail", "Küresel Kraliyet" hayali kuruyor harita yayınlıyor.

PKK ise zannediyor ki;

"Biz dinsiz olduğumuz için İsrail bizi çok seviyor, yanında dinsiz dost bir devlet görmek istiyor, bu yüzden bizi destekliyor. Devletimizi kurarız, dinli Kürtleri temizleriz, Arapları, Türkleri öldürürüz. Dinli Amerika ve dinli İsrail ile kuzu kuzu beraber yaşarız."

Halbuki Amerika'yı bile paçavra gibi kullanan bu siyonistler amaçlarına ulaşmak için Kürtlerden de kurtulmak zorunda. Hele hele PKK'ya, Kürtlere büyük bir devlet vermek gibi hiçbir düşüncesi yok.

PKK'lılara yapacağı iyiliğin en iyisi işçi, çiftçi ihtiyacını karşılayan modern köle muamelesi yapmaktır.

Siyonistlerin amacı PKK gibi terör örgütlerini kullanarak Türkiye'ye zarar vermektir.

Türkiye buna asla müsaade edemez, etmeyecek.

Küffar Ateşi PKK Maşasıyla Tutuyor, Dinsiz Bir Millet İnşa Etmeye Çalışılıyor:

Küffar dikkat ederseniz ya DEAŞ gibi sapkın ideolojileri, yahut PKK gibi dinsiz örgütleri destekliyor, besleyip büyütüyor.

Bunların hiç düzgün, vatanı ve milletini düşünen, imanlı bir kimseyi desteklediğini gördünüz mü? Göremezsiniz. Bilakis böyle birisi ortaya çıkarsa hemen yok etmeye çalışırlar.

PKK; kendisini desteklemeyen Kürtleri öldürüyor, sürüyor, tedhiş ediyor.

Uyuşturucu ticareti yapıyor.

Türkiye'de ve Avrupa'da zorla haraç topluyor.

"Silahlı siyaset" adı altında her türlü katliamı yapmaktan, sivil öldürmekten, çocuk katletmekten çekinmiyor.

Böyle bir örgüt, hem de bunları terörist kabul eden Batılı bütün ülkeler tarafından destekleniyor, hoş görülüyor. Niçin? Dinsiz olduğu için. Türkiye'ye düşman olduğu için.

Dolayısı ile hiçbir ehl-i iman bunların peşine takılmaz, bunların zulmüne ve küfrüne ortak olmaz. Amerika ve İsrail'in taşeronluğuna razı olmaz.

Nitekim olmuyor da.

Türkiye'nin bu operasyonu bu yüzden aynı zamanda ehl-i imanı bu dinsiz terör örgütünün boyunduruğundan kurtarmak içindir.

Gizli Plan Kalmadı. Herkesin Zihniyeti Ortaya Çıktı:

Siyonistler, masonlar, FETÖcüler ve benzerleri en büyük gücü gizliliklerinden alıyorlardı. Bunların gizlilikleri ve gizli niyetleri ortaya çıktıkça en büyük güçlerini kaybediyorlar. Batının yalan ve sahtekârlık medeniyeti, bu şeytanî medeniyet artık çatır çatır yıkılıyor.

Dikkat ederseniz tarih çok hızlı akıyor. Şeytana hizmet eden bütün gizli örgütler, bu örgütlerin güdümündeki Amerika gibi ülkeler, Amerika gibi ülkelere hizmet eden FETÖ, PKK gibi örgütler hepsinin gerçek yüzü ve niyeti ayyuka çıktı.

Saflar ayrışıyor. Artık insanlar, milletler, devletler bir tercihle karşı karşıya: Bu sahtekârlara, bu alçaklara, bu yalancılara, Amerika gibi ülkelere biat edip şereflerini, haysiyetlerini, vicdanlarını, imanlarını, ahiretlerini bütün değerlerini kayıp mı edecekler, yoksa haklının yanında, insanlığın yanında mı saf tutacaklar.

Türkiye bu sahtekârlara, bu yalancılara, bu alçaklara karşı direndikçe haysiyeti ve itibarı artıyor. Bütün zayıflıklarımıza rağmen bu alçaklar bütün güçleri ile üzerimize gelmelerine rağmen bizi yıkamıyorlar. Hazret-i Allah bizi, bu milleti, bu devleti alenî olarak destekliyor.

Dünya gittikçe karışıyor, ve çok büyük harpleri bekleyebiliriz. Bütün milletler bu büyük herc-ü merc'den nasibini alacak, her millet büyük zayıatlar verecek.

Ancak günün sonunda sadece Hazret-i Allah'ın diledikleri, O'nun destekledikleri ayakta kalacak.

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

"Çok dikkatli olmamız, daha çok çalışmamız gerek. İşgalcilerin çocuklarımızın beynini ve gönlünü işgal etmelerine asla izin vermemeliyiz."

"Zeytin Dalı" operasyonu başlamış, Mehmetçik düşmanın oyununu bozmak için harekete geçmişti. Cepheye olmayan bizlerden tek istekleri ise "dua" idi.

Eğitmen, dilinde ve yüreğinin derinliklerinde dualarla duygulu bir hâlet-i ruhiye içindeydi. Gönlünde bir kuş kanat açıp göklere uçmak ister gibiydi, cetvelle çizilmiş sınırlara inat asırlardır uçan kuşlar gibi, sevdalar ülkesine.

Bu duygular ile yuvaya geldi. Önlüğünü giydi. Yuvanın en miniklerinin sınıfının önünden geçerken:

"Öğretmenim" diye seslendi küçük Efe. Ve büyük bir keşif yapmış kâşif heyecanı ile devam etti:

"Biliyor musun? Ben büyüyünce ne olacağım?..."

"Ooo, ne olacaktıydın Efeciğim söylemezsen bilemem. Çok merak ettim senin gibi güzel ve akıllı bir çocuk acaba ne olmak ister büyüyünce?"

Efe, gururlu bir eda ve gür bir sesle:

"Öğretmenim, ben büyüyünce Sıpaydirmen (Spiderman) olacam!"

Efe'nin verdiği cevap, eğitmenin duygu dolu yüreğini kanattı, gönlünde uçan kuşun kanadı kırıldı. Dondu kaldı ve gayr-i ihtiyarı şöyle cevap verdi:

"İyyyyy, onu hiç sevmem, hiç güzel bir seçim değil, 'Örümcek adam', yani 'hayvandan adam', çok korkunç. Efeciğim seninle bu konuyu bugün bir ara konuşalım." dedi. Efe'nin sevinci kursağında kalmış, şaşkın gözlerle öğretmenine bakakalmıştı. Gün içerisinde bu konu bu öğrenci ile mutlaka işlenmeliydi. Ama şimdi kendisini derse bekleyen büyük sınıfa geç kalmamalıydı. Yüreğindeki acılar ile hızlıca sınıfa çıktı.

Sınıfa girdi; "Hayırlı sabahlar arkadaşlar" derken, gözleri Ahmet'in giymiş olduğu Süpermen kostümüne takıldı, yüreğindeki acılar artık doldu ve taşı. Kırık kanadı kopup yere düşmüş gibi bir his içerisindeyken Ahmet bir coşku ile: "Öğretmenim bak ben bugün Süpermen oldum." dedi.

Eğitmen Allah için çok üzülüyordu ki gönlüne bir Âyet-i kerime düştü:

"... ve zeytine andolsun ki!" (Tîn: 1)

Bu Ayet-i kerime ona "Zeytin Dalı" operasyonunu, ailesine "Beni beklemesinler" diye haber gönderen Mehmetçiğin azmini hatırlattı, içi umut doldu. Âdeta kanatları yerine takıldı ve yaraları sarıldı. Tam da şimdi gökyüzüne kanat açarak yol almak gerekiyordu. Hem de hiç vakit kaybetmeden öğretmen arkadaşlarına seslendi:

"Arkadaşlar bugün bütün yuvada sabah dersleri iptal. Bütün öğrencileri etkinlik alanında topluyoruz. Doğaçlama çalışıyoruz. Drama saati."

10 dakika içinde bütün öğrenciler etkinlik salonunda toplanmış heyecanla bekliyorlardı. Eğitimci bir coşku ile seslendi:

"Hazır mıyız?"

"Eveeeeet!"

"Sizler Boğaç Han'ı tanır mısınız?"

"Hayıııııııı!"

"O halde size Boğaç Hanı anlatacağım:

..... İşte bu Boğaç Han bir gün Örümcek adam ve Süpermen ile karşılaşmış .....

En sonunda Örümcek adam'ı parmağından, Süpermen'i de pelerininin tutmuş ve elinde sallaya sallaya fırlatmış. (Eğitimci bu arada kırmızı, mavi ve beyaz renkli bir kumaş parçasını ve cırtlarından söküp aldığı Ahmet'in pelerininin sallayarak fırlatır.)

Ve Örümcek adam'ı ağaçların tepesine, Süpermen'i ise taaa uzaktaki evin çatısına fırlatmış. (Bu arada kumaş ve pelerin çatı şeklindeki sınıf dolabının üstüne düşmüştür.)

O günden sonra bu zavallı, ezik Örümcek adam ve Süpermen bir daha Boğaç Han ile karşılaşmamak için hep saklanmış durmuş. Süpermen de bir yere uçacağı zaman Boğaç Han'ın kapısına gelip tıklıyormuş. Bir gün gelmiş 'Boğaç Han Efendim, ben bugün anneme gidecektim' demiş. Boğaç Han:

'Ooo tamam gel ben seni oraya fırlatayım ağlama' demiş." (Eğitimci Ahmet Hamdi'yi uçak gibi kollarına yatırarak döndürerek annesinin yanına fırlatır gibi yaparken çocuklar katıla katıla güldüler.)

Drama bitince çocuklara sordu:

"Beğendiniz mi, sevdiniz mi Boğaç Han'ı?"

"Eveeeeeeeeet"

"Biz de büyüyünce pooça gibi olmak istiyoruuuz."

"Pooça değil, Boğaç Han"

Sonra bir umut ile Efe'ye özel olarak sormak istedi:

"Peki Efeciğim, sen şimdi büyüyünce ne olmak istiyorsun artık?"

Beyninde iki kahramanı eleyen Efe cevap verdi:

"Hulk" dedi.

Eğitimci şaşkınlık ve daha büyük bir gayret ile sınıf öğretmenlerine dönerek şöyle konuştu;

"Arkadaşlar, sadece Kudüs değil birçok değerimiz ve çocuklarımızın beyni işgal ediliyor. Askerimiz cephede vatanımızı savunurken biz de bize emanet edilen çocukları bu işgalden kurtarmalıyız. Çok dikkatli olmamız, şahit olduğunuz gibi daha çok çalışmamız gerek. İşgalcilerin çocuklarımızın beynini ve gönlünü işgal etmelerine asla izin vermemeliyiz."

Buğun belki bir zeytin kadar küçük fakat çocuklarımızın beyinlerini işgal eden işgalcilerin oyunlarını bozmak adına bir o kadar da değerli ve faydalı bir tohum atılmıştı.

Daha sonraki günlerde artık yuvada -Efe de dahil olmak üzere- yeni bir "Yerli Kahraman"ın akımı başlamıştı.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |